KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1244/2014,

annettu 20 päivänä marraskuuta 2014,

Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukkojen perustamisesta (”EU:n vapaaehtoisapua koskeva aloite”) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 375/2014 täytäntöönpanosäännöistä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukkojen perustamisesta (”EU:n vapaaehtoisapua koskeva aloite”) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 375/2014 ([1]) ja erityisesti sen 9 artiklan 3 kohdan, 10 artiklan 1 kohdan ja 12 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EU) N:o 375/2014 mukaisesti komission olisi vahvistettava säännöt ja menettelyt, jotka kattavat ne tarvittavat edellytykset, järjestelyt ja vaatimukset, joita lähettävien ja vastaanottavien järjestöjen on sovellettava vapaaehtoisehdokkaita ja EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisia määrittäessään, valitessaan, valmentaessaan, johtaessaan ja kenttätyöhön lähettäessään humanitaarisen avun operaatioiden tukemiseksi kolmansissa maissa. Asetuksessa (EU) N:o 375/2014 säädetään, että nämä säännöt annetaan delegoiduilla säädöksillä ja menettelyt hyväksytään täytäntöönpanosäädöksillä.

(2) Kaikkia EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen sidosryhmiä, mukaan lukien itse vapaaehtoiset sekä lähettävät ja vastaanottavat järjestöt, olisi kannustettava identifioitumaan aloitteeseen.

(3) On tärkeää, että vapaaehtoisehdokkaiden määrittämisessä ja valinnassa noudatetaan syrjimätöntä, oikeudenmukaista ja avointa menettelyä, joka perustuu lähettävien ja vastaanottavien järjestöjen kumppanuuksiin ja joka vastaa vastaanottavien järjestöjen paikallisella tasolla ilmaisemia todellisia tarpeita.

(4) Sekä lähettävien että vastaanottavien järjestöjen olisi järjestettävä perusteellinen perehdytys, jotta vältettäisiin rooleja ja odotuksia koskevat väärinkäsitykset ja jotta vapaaehtoiset saisivat sopivaa käytännön valmennusta vapaaehtoistehtäviä varten. Tämä loisi perustan vastaanottavien yhteisöjen luottamukselle ja hyväksynnälle, koska siinä otettaisiin täysimääräisesti huomioon tilanteeseen liittyvät kulttuurisidonnaiset seikat.

(5) Valmistautumiseen ennen kenttätyöhön lähettämistä kuuluu olennaisesti koulutus, jota kaikille vapaaehtoisehdokkaille olisi annettava pakollisia ja vapaaehtoisia kursseja sisältävässä jäsennellyssä ohjelmassa. Lisäksi alemman osaamistason ammattilaisille olisi annettava mahdollisuus, tarvittaessa harjoittelujen avulla, kehittää edelleen taitojaan ja hankkia uutta humanitaarisella alalla hyödyllistä asiantuntemusta ja erityistaitoja. Sen pitäisi erityisesti olla lähettävien ja vastaanottavien järjestöjen toiminnan ja tilanteen kannalta asianmukaista.

(6) Lähettävien ja vastaanottavien järjestöjen olisi perustettava asianmukainen valvonta- ja johtamisjärjestelmä. Niiden olisi yhdessä valvottava ja arvioitava EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten suoritusta ja saavutuksia ja annettava palautetta heidän tehtävistään ja tavoitteistaan. Tämä edistää EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vastuuvelvollisuuden parantamista.

(7) Valvontaa ja johtamista olisi täydennettävä mentoroinnilla, joka tarjoaisi lisätukea EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisille ennen kenttätyöhön lähettämistä, sen aikana ja sen jälkeen.

(8) Kun vapaaehtoisia lähetetään kolmansiin maihin, käytössä pitäisi olla kanava jatkuvaa viestintää ja lähettävän järjestön antamaa lisätukea varten. Kaikille EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisille olisi järjestettävä tilaisuus jälkipuintiin ja tukeen vapaaehtoistehtävän päättymisen yhteydessä.

([1]) EUVL L 122, 24.4.2014, s. 1.

(9) Asianmukaisten työskentely- ja elinolojen järjestäminen on tarpeen, jotta EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiset voivat osallistua vapaaehtoistehtäviinsä turvallisessa ja terveellisessä ympäristössä ja jotta heidän perustarpeensa tulevat tyydytetyiksi heidän kärsimättä henkilökohtaista kurjuutta mutta vapaaehtoistyön vaatimattoman ja mahtailemattoman elämäntavan hengessä. Oleskelukorvausten ja muiden EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisille maksettavien maksujen ei ole tarkoitus vastata tavallisesta työstä maksettavaa palkkaa. Näiden maksujen määrää ei pitäisi määritellä työkokemuksen, asiantuntemuksen tai vapaaehtoistehtävässä saavutettujen tulosten perusteella vaan niiden tarkoitus on ainoastaan kattaa elinkustannukset kenttätyön aikana. Korkeatasoisen ja tasaisen suojan varmistamiseksi kaikilla EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisilla olisi oltava sellainen kattava vakuutus, joka nimenomaisesti suojelee heitä koko sen ajan, kun he ovat kenttätyössä kolmansissa maissa ja tarvittavat ajanjaksot sitä ennen ja sen jälkeen.

(10) Huolenpitovelvollisuus on erittäin tärkeä, ja vastuu siitä on jaettu. Lähettävien ja vastaanottavien järjestöjen olisi mahdollisuuksien mukaan huolehdittava EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten terveydestä, turvallisuudesta ja hyvinvoinnista ja laadittava asianmukaiset turvallisuutta ja terveyttä koskevat menettelyt. Myös EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten olisi itse tehtävä kaikkensa huolehtiakseen omasta ja muiden terveydestä ja turvallisuudesta työpaikalla.

(11) EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten henkilökohtaisen suoriutumisen seurannan ja arvioinnin pitäisi olla jatkuva prosessi koko vapaaehtoistehtävän aikana. Sen olisi perustuttava valvonnan ja työnjohtamisen järjestelmään ja tuotettava tietoa, joka osoittaa, missä määrin EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen henkilökohtainen suoritus edistää tulosten ja vaikutuksen tasolla hankkeen ja koko aloitteen tavoitteiden saavuttamista.

(12) Kunnollinen sertifiointijärjestelmä on välttämätön, jotta voidaan varmistaa, että lähettävät ja vastaanottavat järjestöt noudattavat asetuksen (EU) N:o 375/2014 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavassa komission delegoidussa asetuksessa vahvistettuja sääntöjä ja tässä asetuksessa vahvistettuja menettelyjä. Tällaisen sertifiointijärjestelmän olisi perustuttava tiettyihin periaatteisiin, jotka ovat yksinkertaistaminen ja päällekkäisyyksien välttäminen, tehtävien eriyttäminen lähettävien ja vastaanottavien järjestöjen välillä, kustannusvaikuttavuus, avoimuus ja puolueettomuus sekä monimuotoisuuden ja osallistumismahdollisuuksien edistäminen.

(13) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 375/2014 26 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset.

(14) Jotta EU:n vapaaehtoisapua koskeva aloite voitaisiin panna täytäntöön nopeasti, tämän asetuksen on tultava voimaan kiireellisenä, koska siinä annetaan säännökset, joiden perusteella täytäntöönpanosta vastaavat järjestöt voivat lähettää EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisia kolmansiin maihin,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan asetuksen (EU) N:o 375/2014 täytäntöönpanosäännöt seuraavien sen 9 artiklan 3 kohdassa, 10 artiklan 1 kohdassa ja 12 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen asioiden yhteydessä:

a) menettelyt, joita on noudatettava vapaaehtoisehdokkaiden määrittämisessä, valinnassa ja ennen kenttätyöhön lähettämistä tarvittavassa valmentamisessa, mukaan lukien tarvittaessa harjoittelut;

b) järjestelyt koulutusohjelmaa ja vapaaehtoisehdokkaiden valmiutta tulla lähetetyksi koskevaa arviointimenettelyä varten;

c) säännökset EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten lähettämisestä ja heidän johtamisestaan kolmansissa maissa, mukaan lukien muun muassa valvonta kenttätyössä, jatkuva tukeminen työnohjauksen avulla, mentorointi, lisäkoulutus, tarvittavat työskentelyedellytykset, kenttätyön jälkeinen tuki;

d) vakuutusturvan tarjoaminen vapaaehtoisille ja heidän elinolosuhteistaan huolehtiminen, mukaan lukien oleskelu-, asumis- ja matkakulujen sekä muiden kustannusten kattaminen;

e) menettelyt, joita on noudatettava ennen kenttätyöhön lähettämistä, kenttätyön aikana ja sen jälkeen huolenpitovelvollisuuden ja asianmukaisten suojelu- ja turvallisuustoimien varmistamiseksi, mukaan lukien lääketieteellisistä syistä tapahtuvan evakuoinnin käytännöt ja turvallisuussuunnitelmat, jotka kattavat hätäevakuoinnin kolmansista maista, mukaan lukien yhteydenpitoon kansallisten viranomaisten kanssa tarvittavat menettelyt;

f) menettelyt, joilla seurataan ja arvioidaan EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten henkilökohtaista suoriutumista;

g) sertifiointijärjestelmä, jolla varmistetaan, että lähettävät järjestöt noudattavat asetuksen (EU) N:o 375/2014 9 artiklassa tarkoitettuja sääntöjä ja menettelyjä, sekä erillinen sertifiointijärjestelmä vastaanottaville järjestöille.

2 artikla

Määritelmät

Tätä asetusta sovellettaessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 375/2014 3 artiklassa esitettyjä määritelmiä sekä asetuksen (EU) N:o 375/2014 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavassa komission delegoidussa asetuksessa esitettyjä määritelmiä. Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan

a) 'osaamiskehyksellä' asetuksen (EU) N:o 375/2014 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavassa komission delegoidussa asetuksessa tarkoitettua kehystä;

b) 'oppimis- ja kehityssuunnitelmalla' asetuksen (EU) N:o 375/2014 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavassa komission delegoidussa asetuksessa tarkoitettua suunnitelmaa;

c) 'kouluttajalla' henkilöä, jonka koulutuksen järjestäjä on rekrytoinut antamaan koulutusta yhdessä tai useammassa koulutusmoduulissa tai vetämään skenaarioon perustuvia simulaatioharjoituksia ja arvioimaan vapaaehtoisehdokkaiden taitoja;

d) 'koulutusmentorilla' kouluttajaa, jonka koulutuksen järjestäjä on rekrytoinut koordinointitehtävään arvioimaan vapaaehtoisehdokkaan valintakelpoisuutta kenttätyöhön. Hänen vastuullaan on ryhmä vapaaehtoisehdokkaita. Hän koordinoi heidän taitojensa arviointia, joka perustuu muilta kouluttajilta saatuun palautteeseen, ja pohtii kunkin vapaaehtoisehdokkaan kanssa tämän itsearviointia ja kouluttajien tekemää arviointia;

e) 'mentoroinnilla' työhön, uraan tai ammatilliseen kehitykseen liittyvän tiedon, sosiaalisen pääoman ja psykososiaalisen tuen epävirallisen siirtämisen prosessia. Mentorointiin kuuluu epävirallista viestintää — tavallisesti kahden kesken ja pitemmän ajan kuluessa — vastaanottavan järjestön mentoriksi osoittaman henkilön, jolla katsotaan olevan hyödyllistä tietoa, asiantuntemusta ja kokemusta, sekä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen välillä;

f) 'jälkipuinnilla' prosessia, joka tarjoaa lähettävälle ja vastaanottavalle järjestölle sekä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiselle selkeää tietoa vapaaehtoistehtävän tuloksista, EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten saavutuksista, heidän kokemukseensa perustuvista suosituksista tai opetuksista sekä tietopääomaa, kokemuksia sekä myönteisen ammatillisen päätöksen vapaaehtoistehtävälle.

2 LUKU

MENETTELYT VAPAAEHTOISEHDOKKAIDEN MÄÄRITTÄMISTÄ JA VALINTAA VARTEN

3 artikla

Määrittämis- ja valintamenettely

1. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on laadittava yhdessä määrittämis- ja valintamenettely. Tehtävät, vastuualueet ja menettelyt on määriteltävä siten, että rekrytointiprosessi on avoin, oikeudenmukainen ja tehokas tasapuolisen kohtelun, tasapuolisten mahdollisuuksien ja syrjimättömyyden suhteen, kuten asetuksen (EU) N:o 375/2014 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavassa komission delegoidussa asetuksessa säädetään.

2. Määrittämis- ja valintamenettelyn on perustuttava lähettävän ja vastaanottavan järjestön kumppanuuteen, ja siinä on varmistettava ajantasainen ja jatkuva viestintä. Lähettävän järjestön on varmistettava, että vastaanottava järjestö pysyy mukana koko rekrytointiprosessissa.

3. Sovittua määrittämis- ja valintamenettelyä sovelletaan kaikkiin rekrytointiprosessin vaiheisiin.

4. Määrittämis- ja valintamenettelyyn sisältyvät vähintään:

a) tehtävänkuvauksen sekä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen osaamisprofiilin ja valintaperusteiden määrittely 4 artiklan mukaisesti;

b) ilmoittaminen ja hakeminen 5 artiklan mukaisesti;

c) hakijoiden arviointi ja kirjaaminen pitkään ja lyhyeen luetteloon 6 artiklan mukaisesti;

d) valinta 7 artiklan mukaisesti.

4 artikla

Vapaaehtoistehtävän sekä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen osaamisprofiilin ja valintaperusteiden määrittely

1. Vastaanottavan järjestön on ehdotettava asetuksen (EU) N:o 375/2014 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavan komission delegoidun asetuksen mukaisesti tehtävän tarvearvioinnin perusteella liitteessä I olevassa 1 kohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisesti tehtävänkuvausta EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoista varten mukaan lukien joustavat elementit rekrytoidun vapaaehtoisen panoksen huomioon ottamiseksi.

2. Lähettävän järjestön on tarkasteltava tehtävänkuvausta auttaakseen tarvittaessa muuttamaan sitä sopivan ja realistisen vastaavuuden varmistamiseksi ottaen huomioon EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisilta odotetut taidot sekä vastaanottavan järjestön vastaanottokyvyn ja tarpeet.

3. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on määriteltävä tehtävänkuvauksen ja osaamiskehyksen perusteella EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen osaamisprofiili ja valintaperusteet sekä rekrytointiprosessissa käytettävät vähimmäisvaatimukset. Osaamisprofiilissa on myös ilmoitettava, onko vapaaehtoinen alemman vai ylemmän osaamistason ammattilainen ja onko tarvetta harjoitteluun.

5 artikla

Ilmoittaminen ja hakeminen

1. Lähettävä järjestö on vastuussa vapaaehtoistehtävästä ilmoittamisesta. Se laatii vastaanottavan järjestön avustuksella ilmoitustietopaketin tiedottaakseen aloitteesta ja houkutellakseen vapaaehtoisehdokkaita.

2. Ilmoitus on laadittava vähintään englanniksi selkeällä, konkreettisella ja helppotajuisella kielellä, ja siinä on annettava tiedot vapaaehtoisehdokkaille tarjottavasta tehtävästä liitteessä I olevassa 2 kohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

3. Sitä on pidettävä esillä vähintään kuukauden ajan EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen keskusfoorumilla; lisäksi on mahdollista käyttää muita ilmoitusmahdollisuuksia hakijoiden houkuttelemiseksi keskusfoorumille. Kun on kyse humanitaariseen kriisiin liittyvästä vapaaehtoistehtävästä, ilmoitus voi olla asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa esillä vähemmän kuin kuukauden mutta ei vähempää kuin viikon.

4. Hakijoiden on haettava tehtävää vakiomuotoisella hakulomakkeella, johon liitetään jäsennelty ansioluettelo. Hakijoiden on myös täytettävä vakiomuotoinen itsearviointilomake arvioidakseen osaamiskehyksessä vaadittuja taitojaan ja kykyään sopeutua kuvattuun tehtävään sekä ilmoituksessa tarkoitettuihin elin- ja työoloihin. Heidän on annettava näihin suostumuksensa.

6 artikla

Arviointi ja kirjaaminen pitkään ja lyhyeen luetteloon

1. Lähettävän järjestön on arvioitava hakijoita haku- ja itsearviointilomakkeessa annettujen tietojen, EU:n vapaaehtoisapua koskevaan aloitteeseen — ja kyseiseen tehtävään — osallistumisen motivaatiota koskevan lausunnon sekä sellaisen kirjallisen kokeen, esseen tai vastaavan testin perusteella, jolla arvioidaan heidän kykyään analysoida asiaan sopivaa humanitaarisen avun skenaariota.

2. Lähettävä järjestö toimittaa arvioinnin perusteella vastaanottavalle järjestölle hakijoista pitkän luettelon, jotta ne voisivat yhdessä sopia haastatteluun kutsuttavien hakijoiden lyhyestä luettelosta.

3. Lyhyeen luetteloon kirjatut hakijat kutsutaan strukturoituun haastatteluun, joka perustuu osaamiskehykseen. Haastattelu voidaan suorittaa henkilökohtaisessa tapaamisessa tai käyttäen televiestintätekniikkaa; vastaanottava järjestö voi mahdollisuuksien mukaan osallistua siihen. Lisäarviointeja voidaan suorittaa muun muassa assessment centre -menetelmän, ryhmätehtävien ja työsimulaatioharjoitusten avulla.

4. Lähettävä järjestö voi tarvittaessa tarkastaa henkilökohtaiset ja ammatilliset taustatiedot ennen lopullista valintaa. Karsintamenettelystä on kerrottava hakijoille ilmoituksessa menettelyn alussa.

7 artikla

Valinta

1. Lopullisen päätöksen valitusta vapaaehtoisehdokkaasta tekee vastaanottava järjestö, ja sen on vahvistettava valintansa lähettävälle järjestölle, joka vastaa tehtävän tarjoamisesta ja perehdyttämisen valmistelusta. Jokaiseen tehtävään voidaan valita varavapaaehtoisia korvaamaan ehdokas siinä tapauksessa, että hän luopuu tehtävästä tai ei ole enää käytettävissä.

2. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on kyettävä osoittamaan ja perustelemaan, miten ne ovat ottaneet valintapäätöstä tehdessään huomioon tasapuolisen kohtelun, tasapuolisten mahdollisuuksien ja syrjimättömyyden periaatteet kaikissa määrittely- ja valintaprosessin vaiheissa.

3. Valintamenettely on saatettava päätökseen kohtuullisessa ajassa. Lähettävän järjestön on ilmoitettava kaikille hakijoille valintapäätöksestä ja mahdollisuudesta saada palautetta. Sen on pyydettävä valittua vapaaehtoisehdokasta vahvistamaan kirjallisesti kiinnostuksensa osallistua EU:n vapaaehtoisapua koskevaan aloitteeseen.

4. Lähettävän järjestön on varmistettava, että määrittämis- ja valintaprosessiin liittyvät asiakirjat ovat jäljitettävissä ja että niitä säilytetään asetuksen (EU) N:o 375/2014 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavassa komission delegoidussa asetuksessa tarkoitettujen tietosuojasääntöjen mukaisesti.

8 artikla

Oppimistarpeiden arviointi

1. Lähettävän järjestön on arvioitava vastaanottavaa järjestöä ja vapaaehtoisehdokasta kuullen sekä rekrytointiprosessin tulosten, vastaanottavan järjestön tarpeiden ja suunnitellun kenttätyön perusteella oppimistarpeet ja määritettävä seuraavien seikkojen perusteella, mihin koulutusohjelman moduuleihin vapaaehtoisen on osallistuttava:

a) ammatillinen osaamistaso siten, että ylemmän osaamistason ammattilaisille tarjotaan mahdollisuus keskittyä pakollisiin moduuleihin ja valita asianmukaisen tason projektinhallintakoulutus ja valinnaisia erikoisasiantuntemuksen moduuleja;

b) vastaanottavan järjestön erityisosaamistarpeet, joiden vuoksi vapaaehtoisehdokas osallistuu valinnaisiin moduuleihin;

c) vapaaehtoisehdokkaan yleiset taidot, joiden vuoksi vapaaehtoisehdokas osallistuu valinnaisiin moduuleihin.

2. Lähettävän järjestön on täytettävä asetuksen (EU) N:o 375/2014 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavassa komission delegoidussa asetuksessa tarkoitettu oppimis- ja kehityssuunnitelma, joka toimitetaan koulutuksen järjestäjille, ja tuotava siinä esiin valittujen vapaaehtoisehdokkaiden arvioidut taidot ja heidän oppimistarpeensa.

3 LUKU

EU:N VAPAAEHTOISAPUA KOSKEVAN ALOITTEEN KOULUTUSOHJELMA

9 artikla

Koulutusohjelma

1. Yksi tai useampi koulutuksen järjestäjä toteuttaa kaikille valituille vapaaehtoisehdokkaille tarkoitetun koulutusohjelman, johon lähettävät ja vastaanottavat järjestöt ja entiset vapaaehtoiset voivat soveltuvissa tapauksissa tarjota panoksensa.

2. Koulutusohjelman on perustuttava osaamiskehykseen, ja sen on mukauduttava sekä alemman että ylemmän osaamistason ammattilaisten tarpeisiin.

3. Koulutusohjelmassa on yhdistettävä verkko-opiskelun ja luokkahuoneessa opiskelun moduuleja.

4. Kaikille vapaaehtoisehdokkaille pakollisiin moduuleihin on kuuluttava

a) yleinen johdanto unioniin, sen ulkosuhteisiin ja kriisitoimintajärjestelmään;

b) johdanto humanitaariseen toimintaan, unionin humanitaarisen avun politiikkaan ja EU:n vapaaehtoisapua koskevaan aloitteeseen;

c) henkilökohtaisen turvallisuuden ja terveyden hallintaa;

d) projektinhallintaa;

e) kulttuuritietoisuutta (ja monialaisia kysymyksiä);

f) skenaarioon perustuva simulaatioharjoitus, jossa vapaaehtoisehdokkaiden on osoitettava hankkimiaan taitoja.

5. Valinnaisiin moduuleihin on kuuluttava

a) viestintää ja suhdetoimintaa;

b) psykologista ensiapua;

c) käytäntöjen levittäjien koulutusta;

d) vapaaehtoistoiminnan johtamista;

e) organisaation kehittämistä;

f) tarvittaessa räätälöityjä moduuleja etenkin vapaaehtoisehdokkaiden teknisten taitojen mukauttamiseksi humanitaarisen avun toimintaan.

6. Vapaaehtoisehdokkaiden on osallistuttava kaikkiin pakollisiin moduuleihin, ja he voivat osallistua yhteen tai useampaan 8 artiklan mukaisesti valittavaan valinnaiseen moduuliin.

7. Koulutuksen opetusohjelma ja kutakin moduulia koskevat tarkemmat tiedot, kuten sen status, kohderyhmä, ajankohta, opetettavat taidot ja oppimistulokset, on esitettävä liitteessä II esitetyllä tavalla.

10 artikla

Vapaaehtoisehdokkaiden arviointi koulutuksen aikana ja sen jälkeen

1. Vapaaehtoisehdokkaiden valmiutta kenttätyöhön arvioidaan koulutuksen aikana ja sen päätyttyä osaamiskehyksen perusteella.

2. Arvioinnin järjestävät kouluttajat yhdessä, ja keskeisenä koordinaattorina toimii vapaaehtoisehdokkaan koulutusmentori.

3. Taitojen arvioinnin on perustuttava kouluttajien arvioon vapaaehtoisehdokkaan tiedoista, taidoista ja asenteesta, ja siihen on sisällyttävä

a) itsearviointi, jonka vapaaehtoisehdokas täyttää skenaarioon perustuvan simulaatioharjoituksen jälkeen;

b) kouluttajien kunkin moduulin ja skenaarioon perustuvan simulaatioharjoituksen jälkeen tekemät huomiot;

c) koulutusmentorin arvio, jossa tarkastellaan kriittisesti itsearviointia ja kouluttajien huomioita koulutusmentorin ja vapaaehtoisehdokkaan kahdenkeskisessä mentorointitilaisuudessa kouluttajien antaman palautteen pohjalta.

4. Arvio kaikista taidoista sisällytetään vapaaehtoisehdokkaan oppimis- ja kehityssuunnitelmaan, joka on pidettävä ajan tasalla koulutuksen päättymisen jälkeen ja jossa mainitaan suoritetut kurssit ja saavutetut tulokset.

5. Vapaaehtoisehdokkaat, joilla on heikot taidot jossakin monialaisista taidoista tai erityistaidoista, hylätään. Kouluttajien ja koulutusmentorin on kyettävä tarvittaessa selittämään tällaisia arvioita ja päätöksiä ja perustelemaan ne.

4 LUKU

MENETTELYT VAPAAEHTOISEHDOKKAIDEN VALMENTAMISEKSI ENNEN KENTTÄTYÖHÖN LÄHETTÄMISTÄ

11 artikla

Perehdyttämisohjelma

1. Perehdyttämisprosessissa ehdokas tai EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoinen tutustutetaan lähettävän ja vastaanottavan järjestön toimintakulttuuriin ja -politiikkaan ja käytäntöihin sekä tehtävään liittyviin odotuksiin,

2. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on laadittava perehdyttämisohjelma yhdessä. Ohjelmassa on määriteltävä niiden roolit ja vastuualueet mahdollisuuksien mukaan palanneiden EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten antaman palautteen perusteella, jotta voitaisiin hyödyntää heidän ensikäden kokemustaan ja oppimistaan. Ohjelmaan on sisällyttävä

a) 12 artiklan mukainen ennen kenttätyöhön lähettämistä tapahtuva perehdyttäminen, josta vastaa lähettävä järjestö;

b) 18 artiklan mukainen kohdemaassa tapahtuva perehdyttäminen, josta vastaa vastaanottava järjestö.

3. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on järjestettävä tarvittaessa yhteisiä tilaisuuksia kaikille ehdokkaille tai EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisille.

12 artikla

Ennen kenttätyöhön lähettämistä tapahtuva perehdyttäminen

1. Lähettävien järjestöjen on huolehdittava siitä, että kaikki vapaaehtoisehdokkaat saavat perusteellista ja asianmukaista henkilökohtaista perehdytystä ennen kuin heidät lähetetään kenttätyöhön. Siinä on käsiteltävä ainakin seuraavia asioita:

a) organisaatio- ja hallintorakenne ja -menettelyt, hankkeeseen osallistuvat ryhmät (mukaan lukien hankkeen päällikkö, kriisinhallintavastaava, henkilöresurssit), järjestön tehtävä ja tavoitteet suhteessa EU:n vapaaehtoisapua koskevaan aloitteeseen;

b) kattavat tiedot hankkeen olosuhteista, joissa vapaaehtoisehdokas tulee toimimaan, tehtävänkuvaus ja sen perustana oleva tarvearvio; odotettavissa olevat työ- ja elinolot, joista säädetään 22 artiklassa sekä 24–27 artiklassa;

c) vapaaehtoiseen sovellettava oikeudellinen kehys, josta säädetään asetuksen (EU) N:o 375/2014 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavassa komission delegoidussa asetuksessa;

d) vapaaehtoista koskevat säännöt ja menettelyt, mukaan lukien kurinpito- ja valitusmenettelyt, petosten ja korruption torjunta, lasten ja haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten suojeleminen sekä menettelysäännöt, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 375/2014 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavassa komission delegoidussa asetuksessa;

e) pakollinen olosuhteisiin mukautettu turvallisuusohjeistus sekä terveys- ja turvallisuusohjeistus (mukaan lukien lähtöä edeltävä terveystarkastus), joista säädetään 28 ja 30 artiklassa;

f) valvonnan ja työnjohtamisen järjestelmä ja menettely sekä käytössä olevat tukimekanismit, mukaan lukien mentorointi ja muu tuki, joista säädetään 19, 20 ja 21 artiklassa;

g) oppimis- ja kehityssuunnitelma;

h) tietoa EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen verkostosta ja siitä, miten se tukee vapaaehtoisia ennen kenttätyöhön lähettämistä, sen aikana ja sen jälkeen;

i) tietoa hankkeen suunnitellusta viestintään ja näkyvyyteen liittyvästä toiminnasta, joka perustuu asetuksen (EU) N:o 375/2014 17 artiklassa tarkoitettuun viestintäsuunnitelmaan, mukaan lukien komission asianomaisen aluetiedottajan yhteystiedot;

j) jälkipuintiprosessi, josta säädetään 23 artiklassa.

2. Lähettävän järjestön on annettava perehdyttämisen yhteydessä myös tietoa kohdemaasta vastaavasta komission humanitaarisen avun kenttätoimistosta ja ilmoitettava tälle toimistolle siitä, että EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoinen ollaan lähettämässä kenttätyöhön.

3. Lähettävän järjestön on varmistettava, että vapaaehtoisehdokkaat lukevat ja ymmärtävät kaiken perehdyttämisprosessin aikana annetun tiedon ja että tiedot ovat helposti saatavilla koko sen ajan, kun he osallistuvat EU:n vapaaehtoisapua koskevaan aloitteeseen.

13 artikla

Harjoittelupaikat alemman osaamistason ammattilaisille

1. Vapaaehtoisehdokkaita, jotka ovat alemman osaamistason ammattilaisia, voidaan vaatia koulutuksen lisäksi suorittamaan harjoittelu lähettävässä järjestössä, jotta he oppisivat kokemuksen kautta humanitaarisen työn menettelyjä, etiikkaa ja olosuhteita ja valmistautuisivat perusteellisemmin suunniteltuun kenttätyöhön EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisena. Harjoittelu saa kestää enintään kuusi kuukautta, jota voidaan jonkin verran jatkaa asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa.

2. Lähettävän järjestön on vastaanottavaa järjestöä ja vapaaehtoisharjoittelijaa kuullen tarkasteltava ja päivitettävä oppimistarpeita oppimis- ja kehityssuunnitelmassa harjoittelupaikan tarpeiden mukaan. Oppimis- ja kehityssuunnitelmassa on määriteltävä erityisesti

a) oppimistulokset, jotka vapaaehtoisharjoittelijan odotetaan saavuttavan harjoittelun aikana;

b) tehtävät, joita vapaaehtoisharjoittelija suorittaa osana oppimisprosessia, sekä käytettävissä olevat resurssit;

c) tavoitteet ja tulokset, jotka vapaaehtoisharjoittelijan odotetaan saavuttavan harjoittelun päätteeksi.

3. Seuraavia tämän asetuksen artikloja sovelletaan soveltuvin osin harjoittelupaikkoihin ja vapaaehtoisharjoittelijoita isännöivien lähettävien järjestöjen velvollisuuksiin:

a) 19 artiklan 4, 5, 6 ja 9 kohta sekä 21 ja 22 artikla;

b) 24 artikla lukuun ottamatta 5 kohtaa. Vapaaehtoisehdokkaat, jotka ovat kotoisin EU:n jäsenvaltioista tai asetuksen (EU) N:o 375/2014 23 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista kolmansista maista kyseisessä artiklassa tarkoitetuin ehdoin ja jotka kuuluvat asuinmaansa kansallisen sosiaaliturva- tai vakuutusjärjestelmän piiriin ja suorittavat harjoittelua edellä mainituissa maissa, saavat ainoastaan täydentävän vakuutusturvan. Tämä tarkoittaa sitä, että heidän vakuutusturvansa rajoittuu kansallisen sosiaaliturva- tai vakuutusjärjestelmän tarjoaman turvan ylittävään osaan. Kuluista katetaan 100 prosenttia ainoastaan perustelluissa poikkeustapauksissa, joissa kansallinen sosiaaliturva- tai vakuutusjärjestelmä kattaa vain osan tai ei kata mitään 24 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista kuluista;

c) 25 artikla lukuun ottamatta 6 kohtaa, 26 artikla ja 27 artiklan 1 kohta soveltuvissa tapauksissa;

d) 28 artiklan 1, 8 ja 14 kohta sekä 30 artiklan 1, 4, 5, 6 ja 7 kohta.

14 artikla

Vapaaehtoisehdokkaiden arviointi harjoittelun jälkeen

1. Harjoittelun päättyessä vapaaehtoisharjoittelijan on täytettävä itsearviointi, joka perustuu osaamiskehykseen ja oppimis- ja kehityssuunnitelmaan.

2. Esimiehen lähettävässä järjestössä on tarkasteltava itsearviointia vastaanottavaa järjestöä kuullen ja arvioitava vapaaehtoisharjoittelijaa erityisesti seuraavasti:

a) arvioidaan vapaaehtoisharjoittelijan suoritusta hänen tavoitteidensa perusteella;

b) tarkastellaan, onko sovitut tulokset saavutettu;

c) kartoitetaan oppimistulokset.

3. Vapaaehtoisehdokkaat, joilla on heikot taidot jossakin monialaisista taidoista tai erityistaidoista, on hylättävä eikä heitä kelpuuteta EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisiksi. Esimiehen lähettävässä järjestössä on kyettävä tarvittaessa selittämään tällaisia arvioita ja päätöksiä ja perustelemaan ne.

15 artikla

Lisäkoulutus ennen kenttätyöhön lähettämistä

Riippumatta vapaaehtoisehdokkaan osallistumisesta koulutusohjelmaan tai harjoitteluun, lähettävä järjestö voi antaa asianmukaista lisäkoulutusta ennen kenttätyöhön lähettämistä, kuten koulutusta vapaaehtoisehdokkaiden teknisten taitojen mukauttamiseksi vastaanottavan järjestön tarpeisiin tai kohdemaassa tarvittavan kielen koulutusta.

16 artikla

Sopimus EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen kanssa

1. Lähettävän järjestön on vastaanottavaa järjestöä kuullen ennen kenttätyöhön lähettämistä tapahtuvan perehdyttämisen ja tarvittaessa 13–15 artiklassa tarkoitetun harjoittelun ja muun ennen kenttätyöhön lähettämistä annettavan koulutuksen tulosten perusteella vahvistettava lopullinen arvio vapaaehtoisehdokkaan valintakelpoisuudesta EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiseksi.

2. Lähettävä järjestö ja hyväksytyksi arvioitu EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoinen allekirjoittavat asetuksen (EU) N:o 375/2014 14 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun vapaaehtoistoimintasopimuksen.

3. Läheisessä yhteistyössä vastaanottavien järjestöjen kanssa laadittavassa sopimuksessa määritetään lähettämisen erityisehdot sekä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen oikeudet ja velvollisuudet. Asetuksen (EU) N:o 375/2014 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavaa komission delegoitua asetusta noudattaen siinä mainitaan myös sopimuksen oikeuspaikkaan sovellettava lainsäädäntö, ja siihen on sisällyttävä vähintään seuraavat asiat:

a) EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen rooli, nimike, tehtävän kesto ja sijaintipaikka sekä suoritettavat tehtävät sellaisina kuin ne määritellään tehtävänkuvauksessa, mukaan lukien elementit, jotka johtuvat asetuksen (EU) N:o 375/2014 17 artiklassa tarkoitetusta viestintäsuunnitelmasta;

b) sopimuksen kesto, mukaan lukien alku- ja päättymispäivä;

c) työn johto, mukaan lukien

   — johtamisjärjestelyt, kuten vastuussa oleva esimies vastaanottavassa järjestössä ja yhteyshenkilö jatkuvan tuen saamiseksi lähettävästä järjestöstä;

   — mentorointijärjestelyt;

d) työolot, mukaan lukien työajat ja loma;

e) EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen taloudelliset oikeudet ja velvollisuudet, mukaan lukien tarvittavat järjestelyt niitä varten:

   — oleskelu- ja asettautumiskorvaus;

   — tiedot sovellettavista vero- ja sosiaaliturvasäännöistä;

   — vakuutusturva;

   — majoitus;

   — matkat;

f) käytännön järjestelyt:

   — terveystarkastukset;

   — viisumit ja työluvat;

g) luottamuksellisuus;

h) EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiselta odotettava käytös, mukaan lukien lahjomattomuus ja menettelysäännöt, lasten ja haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten suojelu sekä seksuaalisen hyväksikäytön nollatoleranssi, joista laaditaan liite sopimukseen;

i) kurinpitopolitiikka ja vapaaehtoisstatuksen päättäminen;

j) sovittelumekanismi ongelmatilanteita varten, valitusmenettely ja riidanratkaisu;

k) turvallisuudenhallintaan ja terveyteen ja turvallisuuteen sovellettavat vastuut ja toimintapolitiikat;

l) oppiminen ja kehitys;

— koulutus ja perehdyttäminen;

— jälkipuinti.

4. Jos vastaanottavan tai lähettävän järjestön ja EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen välille syntyy riita, EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisella on oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin lähettävään järjestöön sovellettavien kansallisten säännösten mukaisesti.

17 artikla

Kirjaaminen tietokantaan

EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen nimenomaisen suostumuksen saatuaan lähettävän järjestön on kirjattava EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen tiedot asetuksen (EU) N:o 375/2014 13 artiklassa tarkoitettuun tietokantaan, jäljempänä 'tietokanta'. Kaikkeen tähän tietokantaan liittyvään henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan asetuksen (EU) N:o 375/2014 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavassa komission delegoidussa asetuksessa tarkoitettuja tietosuojasääntöjä. Kaikkeen tähän tietokantaan liittyvään ja komission suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan asetusta (EY) N:o 45/2001 ([1]).

5 LUKU

EU:N VAPAAEHTOISAPUA KOSKEVAN ALOITTEEN VAPAAEHTOISTEN KENTÄLLE LÄHETTÄMISTÄ JA JOHTAMISTA KOSKEVAT MENETTELYT

18 artikla

Kohdemaassa tapahtuva perehdyttäminen

1. Vastaanottavien järjestöjen on huolehdittava siitä, että kaikki EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiset saavat kohdemaahan saavuttuaan perusteellisen ja asianmukaisen perehdytyksen kohdemaahan; perehdytyksen pitää kattaa vähintään seuraavat asiat:

a) organisaatio- ja hallintorakenne ja -menettelyt; hankkeeseen osallistuvat ryhmät (mukaan lukien hankkeen päällikkö, operatiivinen ja tekninen ryhmä, kriisinhallintavastaava, tukiryhmät esimerkiksi henkilöresurssien ja rahoituksen alalla); hankkeen toteuttamispaikka (tai -paikat); järjestön tehtävä ja tavoitteet suhteessa EU:n vapaaehtoisapua koskevaan aloitteeseen;

b) kattavat tiedot vastaanottavan järjestön tehtävästä, toimialasta ja hankkeista; mukana olevat yhteisöt; operatiivinen asiayhteys; tuotokset ja tulokset, joita EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoistehtävältä odotetaan, ja sen perustana oleva tarvearviointi;

c) EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiseen sovellettava paikallinen oikeudellinen kehys;

d) pakollinen olosuhteisiin mukautettu turvallisuusohjeistus sekä terveys- ja turvallisuusohjeistus, joista säädetään 28 ja 30 artiklassa;

e) valvonnan ja työnjohtamisen järjestelmä ja menettely sekä käytössä olevat tukimekanismit, mukaan lukien mentorointi ja muu tuki, joista säädetään 19, 20 ja 21 artiklassa;

f) kohdemaata, -aluetta ja -paikkaa koskeva kulttuuriohjeistus, mukaan lukien ohjeet sopivasta käytöksestä;

g) kohdemaassa järjestettävä jälkipuintiprosessi, josta säädetään 23 artiklassa.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

2. Vastaanottavan järjestön on varmistettava, että EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiset lukevat ja ymmärtävät kaiken kohdemaassa tapahtuvan perehdyttämisen aikana annetun tiedon ja että tiedot ovat helposti saatavilla koko sen ajan, kun he osallistuvat EU:n vapaaehtoisapua koskevaan aloitteeseen.

19 artikla

Valvonta ja työnjohtaminen

1. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on yhdessä kehitettävä työnjohtamisjärjestelmä, joka perustuu suoritustavoitteisiin, odotettuihin tuotoksiin ja tuloksiin, jotta EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten tehtävänkuvauksen mukaisen työn edistymistä ja laatua voidaan mitata.

2. Työnjohtamismenettelyssä on eriteltävä lähettävän ja vastaanottavan järjestön roolit ja vastuualueet EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten valvonnassa.

3. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on yhdessä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen kanssa asetettava tälle perehdyttämisen aikana suoritustavoitteet ja annettava tälle mahdollisuus kommentoida tehtävänkuvauksen joustavia elementtejä.

4. Vastaanottavan järjestön on nimettävä esimies, joka vastaa EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen valvonnasta ja järjestää tämän kanssa valvontakokouksia niin usein kuin kohtuullista ja käytännöllistä.

5. Tarvittaessa ja tehtävän pituudesta riippuen lähettävän järjestön ja esimiehen vastaanottavassa järjestössä on yhdessä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen kanssa tehtävä yhteinen suorituksen väliarviointi, jossa arvioidaan virallisesti sopeutumisprosessia ja etenemistä tavoitteissa ja mukautetaan tavoitteita ja tehtävänkuvausta sekä oppimis- ja kehityssuunnitelmaa.

6. Jos väliarvioinnissa todetaan, että jotkut EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen monialaisista taidoista tai erityistaidoista ovat heikot, vastaanottava järjestö voi lähettävän järjestön suostumuksella päättää kenttätyön ennenaikaisesta päättämisestä. Sen on kyettävä tarvittaessa selittämään tällaisia arvioita ja päätöksiä ja perustelemaan ne.

7. Lähettävän järjestön ja esimiehen vastaanottavassa järjestössä on yhdessä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen kanssa tehtävä lopullinen suorituksen arviointi, jossa arvioidaan tehtävän päättyessä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen saavutuksia suhteessa tehtävänkuvauksessa ja oppimis- ja kehityssuunnitelmassa esitettyihin tavoitteisiin.

8. Suorituksen arvioinnin tulokset on sisällytettävä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen oppimis- ja kehityssuunnitelmaan.

9. Lähettävän järjestön on säilytettävä suorituksen arvioinnin tulokset asetuksen (EU) N:o 375/2014 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavan komission delegoidun asetuksen tietosuojasääntöjen mukaisesti ja vahvistettava tietokantaan, onko tehtävä saatettu asianmukaisesti päätökseen, ja syyt siihen, jos näin ei ole.

20 artikla

Lähettävän järjestön jatkuva tuki

1. Lähettävän järjestön on ennen kentälle lähettämistä nimettävä yhteyshenkilö, joka on tavoitettavissa kenttätyön ajan, ja joka pitää säännöllisesti yhteyttä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiseen

a) tukeakseen EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen asettautumista ja siirtymää;

b) antaakseen tarvittavaa lisätukea EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiselle ja vastaanottavalle järjestölle;

c) osallistuakseen tarpeen mukaan väliarviointiin ja lopulliseen arviointiin ja muihin kokouksiin; sekä

d) antaakseen sovittelutukea, jos vastaanottavan järjestön ja EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen välillä syntyy erimielisyyttä.

2. Jos nimetty yhteyshenkilö ei enää kykene tähän tehtävään kenttätyön aikana, hänet on korvattava mahdollisimman nopeasti tuen jatkuvuuden varmistamiseksi.

21 artikla

Mentorointi

1. Vastaanottavan järjestön on nimettävä yksi tai useampi mentori EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiselle tuen antamiseksi muun muassa seuraavissa asioissa:

a) ammattitaidon kehittäminen ja suorituksen ja asiantuntemuksen parantaminen;

b) kulttuuriin ja ilmastoon sopeutuminen;

c) tehtävään liittyvä ohjaus; sekä

d) psykososiaalisten kysymysten käsittely.

2. Nimetyillä mentoreilla on oltava pääsy EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen oppimis- ja kehityssuunnitelmaan ja tehtävänkuvaukseen ja heidän on perustettava tukensa niihin. Mentorien on tavattava säännöllisesti EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoista tarkastellakseen tämän edistymistä ja auttaakseen ratkaisemaan mahdollisia tehtävään liittyviä ja henkilökohtaisia ongelmia.

3. Mentoroinnissa on otettava huomioon paikalliset olosuhteet, ja sen on mahdollisuuksien mukaan sovelluttava myös paikallisiin vapaaehtoisiin.

4. Lähettävän järjestön on helpotettava mentorointia toimimalla vastaanottavan järjestön kumppanina analyyttisen, koulutuksellisen ja muun valmiuksien kehittämisen tuen antamiseksi ja nimeämällä omista rakenteistaan ja verkostoistaan henkilöitä, joilla on soveltuvat ja täydentävät taidot, jos paikallisia taitoja on niukasti käytettävissä.

5. Tarvittaessa voidaan harkita etämentorointia etenkin hyödyntämällä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen verkostoa.

22 artikla

Työolot

1. Kaikilla EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisilla on oltava asianmukaiset työolot, jotta he voivat suoriutua hyvin tehtävästään ja jotta voidaan varmistaa heidän hyvinvointinsa, motivaationsa, terveytensä ja turvallisuutensa. Työolojen on oltava direktiivin 89/391/EY ([1]) ja direktiivin 2003/88/EY ([2]) asiaa koskevien säännösten mukaiset.

2. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on tehtävä yhteistyötä määritelläkseen asianmukaiset työolot paikallisessa ja kansallisessa toimintaympäristössä.

3. Vastaanottavan järjestön on annettava tarvittavat tiedot ja tarjottava työoloja, joiden soveltuvuus ja asianmukaisuus lähettävän järjestön on arvioitava huolenpitovelvollisuutensa mukaisesti ja sen varmistamiseksi, että ne ovat lähettävän järjestön yleisten toimintapolitiikkojen ja käytäntöjen mukaiset.

4. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on yhdessä huolehdittava turvallisuus- ja terveysriskien ehkäisystä, hallinnasta ja lievittämisestä sekä siitä, että tarjotut työolot ovat 28, 29 ja 30 artiklassa tarkoitettujen sovittujen turvallisuus- ja terveysmenettelyjen mukaiset ja että liitteessä I olevassa 3 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia työtunneista, lomasta, päivittäisestä ja viikoittaisesta lepoajasta ja työskentelytilasta noudatetaan.

23 artikla

Tehtävän päättäminen ja kenttätyön jälkeinen tuki

1. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on yhdessä päätettävä kaikille EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisille, mukaan lukien ennenaikaisesti palaavat vapaaehtoiset, tarjottavan jälkipuinnin sisällöstä ja menettelystä.

2. Vastaanottavan järjestön on tarjottava EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisille henkilökohtaista tai ryhmässä toteutettavaa jälkipuintia, johon sisältyy 19 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu lopullinen suorituksen arviointi ja tarvittaessa hankkeen siirto ryhmälle ja vastapuolille, jotka jatkavat EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten tekemää työtä kestävyyden ja jatkuvuuden varmistamiseksi.

([1]) Direktiivi 89/391/ETY toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä (EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1).

([2]) Direktiivi 2003/88/EY, annettu 4 päivänä marraskuuta 2003, tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista (EUVL L 299, 18.11.2003, s. 9).

3. Lähettävän järjestön on tarjottava palanneelle EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiselle kohtuullisessa ajassa henkilökohtaista tai ryhmässä toteutettavaa jälkipuintia sekä operaatioon tai hankkeeseen liittyvää jälkipuintia, joka perustuu vastaanottavalta järjestöltä saatuun palautteeseen ja oppimis- ja kehityssuunnitelman päättämiseen.

4. Lähettävän järjestön on helpotettava kenttätyön jälkeisen terveystarkastuksen järjestämistä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen palatessa ja tarjottava psykososiaalisen jälkipuinnin tilaisuuksia ja neuvontaa, johon EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoinen voi osallistua halutessaan.

5. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on ohjattava EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoista tilaisuuksiin pysyä tekemisissä humanitaariseen apuun ja aktiiviseen Euroopan kansalaisuuteen liittyvien asioiden kanssa esimerkiksi edistämällä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen verkostoa ja osallistumalla siihen.

6. Lähettävän järjestön on kutsuttava palannut EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoinen antamaan rakentavaa palautetta EU:n vapaaehtoisapua koskevasta aloitteesta muun muassa selittämällä, miten vapaaehtoisten panosta voitaisiin hyödyntää tulevien vapaaehtoistehtävien suunnittelussa.

6 LUKU

VAKUUTUSTA JA ELINOLOJA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

24 artikla

Vakuutusturva

1. Kaikilla EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisilla on oltava täysi vakuutusturva, joka nimenomaisesti suojelee heitä koko sen ajan, kun he ovat kenttätyössä kolmansissa maissa ja tarvittavat ajanjaksot sitä ennen ja sen jälkeen.

2. Vakuutusturvan on oltava maailmanlaajuinen ja voimassa 24 tuntia vuorokaudessa. Sen on oltava voimassa siitä päivästä alkaen, jolloin EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoinen lähtee kotoa matkalle kenttätyön kohdemaahan, siihen päivään saakka, jolloin EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoinen lähtee kenttätyön kohdemaasta kotimatkalle ja saapuu perille (ensimmäinen vakuutuskausi).

3. Yli 12 viikon vakuutusturvaa on pidennettävä lisäksi kahdeksalla viikolla vakuutetun kotimaassa, jotta siitä voidaan kattaa ensimmäisen vakuutuskauden aikana sairastumisesta ja loukkaantumisesta johtuva lääketieteellinen jatkohoito.

4. Vakuutusturvaa on sovellettava kaikkeen toimintaan, joka liittyy EU:n vapaaehtoisapua koskevaan aloitteeseen, sekä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen yksityiseen toimintaan ensimmäisen vakuutuskauden aikana.

5. Kaikkien EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten vakuutusturvan on oltava 100 prosenttia (täysi turva) seuraavista:

a) sairaanhoito ja hammashoito;

b) raskaus ja synnytys;

c) tapaturma;

d) kotiinkuljetus;

e) henkivakuutus;

f) pysyvä tai tilapäinen toimintarajoite tai toimintakyvyttömyys;

g) kolmannen osapuolen vastuu;

h) asiakirjojen, matkalippujen ja henkilökohtaisen omaisuuden menetys tai varkaus;

i) täydentävä tuki.

6. Kaikkien EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten tasavertaisen kohtelun ja vakuutusturvan varmistamiseksi komissio saattaa tehdä julkisten hankintojen menettelyllä sopimuksen yhden tai useamman vakuutuslaitoksen kanssa.

25 artikla

Oleskelu- ja asettautumiskorvaus

1. Koska EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiset eivät ole työsuhteessa, lähettävän järjestön on huolehdittava oleskelukuluista kiinteämääräisillä maksuilla, jotka on maksettava ajoissa ja säännöllisinä erinä.

2. Kiinteämääräisten oleskelukorvausten on perustuttava kulutuskoriin ja katettava EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten säännölliset kulut seuraaviin tarkoituksiin:

a) ruoka;

b) toiletti- ja taloustarvikkeet;

c) vaatetus;

d) paikallisliikenne ja maan sisäinen liikenne;

e) sekalaiset menot, joita pidetään välttämättöminä asianmukaiseen elintasoon ja paikallisyhteisöön osallistumiseen (muita kuluja varten, kuten kulut vapaa-ajantoiminnasta, hiustenleikkuusta, sanomalehdistä ja paperitavaroista, voidaan lisätä määrä, joka vastaa enintään 20:tä prosenttia a–d alakohdassa lueteltujen menoerien kokonaismäärästä);

f) ennakoimattomat menot niiden EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten osalta, jotka oleskelevat alueilla, joiden indeksit ylittävät maan keskiarvon (enintään määrä, joka vastaa 10:tä prosenttia a–d alakohdassa lueteltujen menoerien määrästä).

3. Majoituskulut eivät sisälly kiinteämääräisiin oleskelukorvauksiin.

4. Komissio julkaisee tiedot maaindekseihin perustuvista kiinteämääräisistä oleskelukorvauksista kenttätyön kohdemaittain. Oleskelukorvauksen lisäksi voidaan korvata toimintarajoitteeseen tai muihin asianmukaisesti perusteltuihin poikkeusolosuhteisiin liittyvistä erityistarpeista aiheutuvat menot.

5. EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisille tiedotetaan ajantasaisesti heihin vapaaehtoistehtävän aikana vaikuttavista indeksien ja oleskelukorvauksen määrien muutoksista etenkin maissa, joissa on korkea inflaatio tai deflaatio.

6. Kun kenttätyö päättyy menestyksekkäästi, lähettävän järjestön on maksettava palaavalle EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiselle säännöllisesti indeksoitavaa asettautumiskorvausta 100 euroa kuussa kenttätyön keston mukaisesti.

26 artikla

Majoitus

1. Lähettävän järjestön on varmistettava, että vastaanottava järjestö järjestää EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiselle asianmukaisen majoituksen paikallisiin oloihin nähden kohtuullisin kustannuksin.

2. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on yhdessä huolehdittava turvallisuus- ja terveysriskien ehkäisystä, hallinnasta ja lievittämisestä sekä siitä, että tarjottu majoitus on 28, 29 ja 30 artiklassa tarkoitettujen sovittujen turvallisuus- ja terveysmenettelyjen mukainen ja että liitteessä I olevassa 4 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia noudatetaan.

3. Vastaanottavan järjestön on mahdollisuuksien mukaan huolehdittava suoraan majoitus-, lämmitys- ja muista asumiseen suoraan liittyvistä kuluista. Vastaanottavan järjestön on solmittava sopimussuhteet vuokranantajien kanssa ja toteutettava asianmukaiset toimenpiteet majoittajien ja vuokranantajien informoimiseksi EU:n vapaaehtoisapua koskevasta aloitteesta.

27 artikla

Matkakulut ja muut matkustamiseen liittyvät kulut

1. Lähettävän järjestön on järjestettävä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen edestakainen matka kenttätyöpaikkaan, myös varhennetun paluun tapauksessa, ja katettava matkakustannukset.

2. Lähettävän järjestön on EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen pyynnöstä järjestettävä toinen edestakainen matka ja katettava sen kustannukset seuraavia tarkoituksia varten:

a) kotimaanloma, jos EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen kenttätyö kestää yli 18 kuukautta;

b) vanhempainloma, jos EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen huollettavana on yksi tai useampi alle 12-vuotias lapsi ja jos kenttätyö kestää yli 6 kuukautta;

c) erityisloma suoraan ylenevässä tai alenevassa polvessa olevan sukulaisen, puolison tai rekisteröidyn kumppanin, sisaren tai veljen hautajaisten tai lääkärintodistuksella osoitetun vakavan sairauden vuoksi.

3. Matkakustannukset voidaan joko laskea todellisten turistiluokan tai toisen luokan kustannusten perusteella tai korvata kiinteämääräisesti välimatkan kohtuullisen laskentatavan perusteella.

4. Lähettävän järjestön on annettava tietoa ja logistista tukea EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen viisumin hankintaa varten, ja vastaanottavan järjestön on tarvittaessa tuettava viisumiprosessia. Lähettävän järjestön on katettava viisumin hankintaan liittyvät kustannukset, mukaan lukien välttämättömät matkakustannukset.

7 LUKU

HUOLENPITOVELVOLLISUUTTA JA TURVALLISUUTTA KOSKEVAT MENETTELYT

28 artikla

Turvallisuudenhallinta ja riskinarviointi

1. Lähettävällä järjestöllä on oltava käytettävissä turvasäännöstöä ja riskinarviointia koskevat organisatoriset menettelyt, jotka soveltuvat ja joita sovelletaan EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisiin ja joita voidaan tarvittaessa mukauttaa.

2. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on yhdessä laadittava lähettävän järjestön organisatoriseen turvasäännöstöön perustuva turvallisuudenhallinta- ja evakuointisuunnitelma EU:n vapaaehtoisapua koskevaan aloitteeseen kuuluvia toimia varten. Tällaisten suunnitelmien on oltava vähintään liitteessä I olevassa 5 kohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisia.

3. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on yhdessä laadittava kirjallinen arvio kohdemaan turvallisuudesta sekä matkustamiseen ja terveyteen liittyvistä riskeistä. Tällaisten arviointien on oltava vähintään liitteessä I olevassa 6 kohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisia.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettua riskiarviota on tarkasteltava ja päivitettävä niin usein kuin olosuhteet edellyttävät ja vähintään ennen EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen lähettämistä kenttätyöhön. Jos riskiarvio johtaa siihen päätelmään, että kentälle lähettäminen tapahtuisi paikkaan, jossa on meneillään tai jota uhkaa kansainvälinen tai muu aseellinen selkkaus, kentälle lähettämistä ei suunnitella tai se on peruttava, jos EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoinen on jo valittu.

5. Turvallisuustietoisuuteen ja riskin- ja turvallisuudenhallinnan kannalta asianmukaiseen käytökseen liittyvät vaatimukset on sisällytettävä tehtävänkuvaukseen ja rekrytointiprosessiin.

6. Lähettävän järjestön on ilmoitettava asianmukaisille jäsenvaltioiden ja muiden asetuksen (EU) N:o 375/2014 23 artiklan mukaisten osallistujamaiden kansallisille viranomaisille ennen kuin niiden kansalainen lähetetään kenttätyöhön EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisena. Lähettävän järjestön on ennen sellaisen EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen lähettämistä, joka ei ole unionin kansalainen, varmistettava vapaaehtoisen kansalaisuusmaan tai muun maan konsuliviranomaisten antamaa suojelua koskevat säännöt.

7. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on varmistettava, että kaikki turvallisuusmenettelyjä koskevat tiedot toimitetaan EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiselle ja hän ymmärtää ne. Perehdyttämisen aikana on tarjottava olosuhteisiin mukautettua turvallisuusohjeistusta ennen lähtöä ja vuorokauden kuluessa kohdemaahan saapumisesta. Sen on sisällettävä riskinarvioinnin tulokset, turvallisuudenhallinta- ja evakuointisuunnitelma, mukaan lukien raportointi turvallisuushäiriöistä, evakuointi- ja kotiuttamismenettelyt, viestintähierarkia, kriisinhallinnan yhteyshenkilö(t) sekä suurlähetystöjen, poliisin, palolaitoksen ja sairaalojen yhteystiedot.

8. Lähettävän järjestön on huolehdittava siitä, että EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisella on vähintään 24 artiklan mukainen vakuutusturva.

9. Koulutusohjelmaan kuuluvan pakollisen turvallisuuskoulutuksen lisäksi lähettävän järjestön on annettava EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisille kaikkea muuta asianmukaista turvallisuuskoulutusta, jota se antaa omalle kansainväliselle henkilöstölleen.

10. Edellä 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun sopimuksen allekirjoittaessaan EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen on vahvistettava olevansa tietoinen turvallisuudenhallintamenettelyistä ja noudattavansa niitä, mukaan lukien velvollisuus pitää itsensä informoituna ja ajan tasalla turvallisuustilanteesta, henkilökohtainen vastuu oman, muiden ja järjestön turvallisuuden hallinnasta ja velvollisuus pidättäytyä riskinotosta. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on tehtävä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiselle selväksi turvallisuusmenettelyjen rikkomisen seuraukset, etenkin seuraukset, jotka johtavat vapaaehtoistehtävän ennenaikaiseen päättämiseen.

11. Lähettävän järjestön on suositeltava EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisille, että he rekisteröityvät kansalaisuusmaansa suurlähetystössä tai konsulaatissa saapuessaan kohdemaahan, sekä tiedotettava heille mahdollisuudesta pyytää näiltä konsuliapua. Jos EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen kansalaisuusmaalla ei ole

kohdemaassa konsuliedustustoa, lähettävän järjestön on suositeltava EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisille, jotka ovat unionin kansalaisia, että he rekisteröityvät toisen jäsenvaltion konsulaatissa tai suurlähetystössä, sekä tiedotettava heille mahdollisuudesta pyytää näiltä konsuliapua.

12. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on säännöllisesti päivitettävä evakuointisuunnitelmaa vastaanottavan järjestön toimittamien päivitysten perusteella sen varmistamiseksi, että se pysyy kaikkina aikoina sopivana toimintaolosuhteisiin. Suunnitelman tarkistustiheys riippuu riskiarvion tuloksista, ja vastaanottavan järjestön on käytettävä aiempaa tietoa ja uusia päivityksiä sen mukauttamiseen tarpeen mukaan. Evakuointisuunnitelma on säilytettävä paikassa, jossa se on helposti EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen saatavissa.

13. Vastaanottavan järjestön on varmistettava, että EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoinen pidetään ajan tasalla toimintaolosuhteiden muutoksista ja niistä seuraavista turvallisuusmenettelyjen tai -ohjeiden muutoksista.

14. Vastaanottavan järjestön on tiedettävä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen sijainti ja puhelinnumero, josta hänet tavoittaa kaikkina aikoina, myös lomalla.

29 artikla

Menettelyt turvallisuushäiriön tai evakuoinnin varalta

1. Turvallisuushäiriön tapahduttua EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiselle järjestetään mahdollisimman pian jälkipuinti. Häiriön vakavuudesta ja lähettävässä ja vastaanottavassa järjestössä käytettävistä menettelyistä riippuen jälkipuinnin voi toteuttaa esimies tai mentori vastaanottavassa järjestössä tai kriisinhallintavastaava lähettävässä järjestössä, ja siihen voi sisältyä ammattipsykologin antamaa apua.

2. Evakuoinnin tapahtuessa on noudatettava evakuointisuunnitelmaa, ja EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisesta on pidettävä koko ajan huolta noudattaen tarvittaessa sellaisen konsulaatin tai suurlähetystön menettelyjä, johon EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoinen on rekisteröitynyt 28 artiklan 11 kohdan mukaisesti.

3. Lähettävän järjestön on otettava EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisiin yhteyttä näiden palattua ja huolehdittava siitä, että he saavat asianmukaista seurantaa, mukaan lukien jälkipuinti sekä psykososiaalinen ja lääketieteellinen apu.

4. Turvallisuuden on kuuluttava lähettävän ja vastaanottavan järjestön valvonnan ja arvioinnin kehykseen, ja turvallisuushäiriöiden opetuksia on hyödynnettävä hankkeen tarkistuksissa ja parantamisessa.

30 artikla

Terveys ja turvallisuus

1. Lähettävällä järjestöllä on oltava käytettävissä organisatorinen terveys- ja turvallisuussäännöstö, joka soveltuu ja jota sovelletaan EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisiin ja jota voidaan tarvittaessa mukauttaa, mukaan lukien ohjeet

a) henkilökohtaisesta terveydestä, kuten fyysisestä terveydestä (tautien ehkäisy, ruokailua ja nukkumista koskevat neuvot, riskitietoisuus ilmastollisista ja maantieteellisistä vaaroista, hoidon saatavuus);

b) mielenterveydestä (neuvot työn ja yksityiselämän tasapainottamisesta, stressinhallinta, selviytymismekanismit ja rentoutumismenetelmät, psykososiaalisen tuen yhteyspisteet).

2. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on yhdessä laadittava lähettävän järjestön organisatorisen terveys- ja turvallisuussäännöstön pohjalta kokonaisvaltainen terveys- ja turvallisuussäännöstö ja -ohjeistus huolenpitovelvollisuuden täyttämiseksi ja EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten fyysisen ja henkisen hyvinvoinnin turvaamiseksi.

3. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on yhdessä arvioitava osana 28 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua riskinarviointia ja ennen tehtävänkuvauksen määrittelyä liitteessä I olevassa 7 kohdassa vahvistettujen indikaattoreiden perusteella, tarjoaako vapaaehtoistehtävä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiselle terveelliset ja turvalliset työskentely- ja elinolot.

4. Lähettävän järjestön on huolehdittava siitä, että EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisella on vähintään 24 artiklan mukainen sairaus- ja matkavakuutuksen vakuutusturva.

5. Lähettävän järjestön on perehdyttämisen aikana tiedotettava EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiselle 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista terveys- ja turvallisuussäännöstöstä ja -ohjeistuksesta, mukaan lukien taudit, ensiapu, kaikkien tilojen ylläpito, ajoneuvojen ja varusteiden ylläpito, työskentelypaikat, työn ja yksityiselämän tasapainottaminen, terveyteen ja turvallisuuteen kohdistuvat häiriöt ja lääkinnällisen evakuoinnin menettely.

6. Lähettävän järjestön on huolehdittava siitä, että EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoinen suorittaa perusteellisen terveystarkastuksen ennen lähtöä, ja järjestettävä kohdemaan riskien mukainen suositeltu lääkitys ja rokotukset sekä varusteet, tarvittaessa esimerkiksi ensiapupakkaukset ja hyttystentorjuntavälineet.

7. Vastaanottavan järjestön on varmistettava, että huolenpitovelvollisuus on sisällytetty vapaaehtoisten päivittäiseen johtamiseen, ja annettava EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiselle perehdytyksen aikana

a) ajantasaista tietoa paikallisista terveyteen ja turvallisuuteen liittyvistä resursseista, kuten lääkäreiden, sairaaloiden ja hoitopalvelujen yhteystiedot;

b) opastusta paikallisista tavoista ja normeista osana kohdemaassa järjestettävää tiedotusta turvallisuusriskien vähentämiseksi ja sopeutumisen helpottamiseksi.

8. Lähettävän järjestön on helpotettava kenttätyön jälkeisen terveystarkastuksen järjestämistä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen palatessa ja tarjottava psykososiaalisen jälkipuinnin tilaisuuksia tai neuvontaa osana jälkipuintiprosessia. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on tuotava esiin EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen verkostoa vaihtoehtoisena tukimekanismina ennen kenttätyöhön lähettämistä sekä sen aikana ja jälkeen.

8 LUKU

MENETTELYT EU:N VAPAAEHTOISAPUA KOSKEVAN ALOITTEEN VAPAAEHTOISTEN HENKILÖKOHTAISEN SUORIUTUMISEN SEURANTAA JA ARVIOINTIA VARTEN

31 artikla

EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten henkilökohtaisen suoriutumisen seuranta ja arviointi

1. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on 19 artiklassa tarkoitetun valvonnan ja työnjohtamisen menettelyn mukaisesti seurattava ja arvioitava EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten henkilökohtaista suoriutumista mitaten edistymistä, tuotoksia ja tuloksia EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen tehtävänkuvauksen ja sen tavoitteiden kannalta.

2. EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten henkilökohtaisen suoriutumisen seuranta ja arviointi on jatkuva prosessi koko vapaaehtoistehtävän ajan, ja siinä on suoritettava tietyt tarkastelut vähintään seuraavissa vaiheissa:

a) tarvittaessa 14 artiklassa tarkoitetun harjoittelun päättyessä;

b) 19 artiklassa tarkoitetun lopullisen suorituksen arvioinnin yhteydessä ja jos väliarvioinnin tekemistä pidetään asianmukaisena;

c) 23 artiklassa tarkoitetun jälkipuinnin yhteydessä.

3. Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on toimitettava tiedot, jotka osoittavat, missä määrin EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen henkilökohtainen suoritus edistää tulosten ja vaikutuksen tasolla hankkeen ja koko aloitteen tavoitteiden saavuttamista, ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o 375/2014 7 artiklassa tarkoitetut indikaattorit. Tietoihin on sisällyttävä anonyymiin muotoon muunnetut tiedot, jotka koskevat EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen työn tuotosten ja tulosten laatua ja jotka ovat käytettävissä arviointitarkoituksiin. Näitä tietoja on käsiteltävä asetuksen (EU) N:o 375/2014 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavassa komission delegoidussa asetuksessa säädettyjen tietosuojasääntöjen mukaisesti.

4. Lähettävien järjestöjen on annettava tukea vastaanottavien järjestöjen valmiuksien kehittämiseen edistymisen, tuotosten ja tulosten mittaamisessa EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen tehtävänkuvauksen ja sen tavoitteiden kannalta.

9 LUKU

SERTIFIOINTIJÄRJESTELMÄ LÄHETTÄVILLE JA VASTAANOTTAVILLE JÄRJESTÖILLE

32 artikla

Vastaanottavien järjestöjen sertifiointijärjestelmä

1. Sertifiointia toivovien vastaanottavien järjestöjen on toimitettava liitteessä III olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisesti objektiivinen ja totuudenmukainen itsearviointi, jossa arvioidaan niiden toimintapolitiikkaa ja käytäntöjä tässä asetuksessa ja asetuksen (EU) N:o 375/2014 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavassa komission delegoidussa asetuksessa vahvistettujen, vapaaehtoisehdokkaita ja EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisia koskevien sääntö- ja menettelyvaatimusten kannalta.

2. Vastaanottavan järjestön on ilmoitettava itsearvioinnissa kaikki puutteet ja parannustarpeet, jotka saattavat edellyttää valmiuksien kehittämistä, jotta järjestö täyttäisi kaikki vaatimukset.

3. Vastaanottavan järjestön on toimitettava itsearvioinnin ohessa kolme liitteessä III olevassa 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaista suositusta kattavien tietojen antamiseksi kaikista EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisia koskevista sääntö- ja menettelyvaatimuksista. Suositusten on oltava vähintään kahdelta seuraavista sidosryhmistä:

a) sertifioitu lähettävä tai vastaanottava järjestö, jonka kanssa hakemuksen esittävä vastaanottava järjestö on jo ollut kumppanuudessa tai on aikeissa perustaa kumppanuuden EU:n vapaaehtoisapua koskevaan aloitteeseen osallistumista varten;

b) komission humanitaarisen avun kumppani, jolla on voimassa oleva puitesopimus (kumppanuudesta) ja jonka kanssa hakemuksen esittävä vastaanottava järjestö on tehnyt onnistuneesti yhteistyötä humanitaarisen avun hankkeessa;

c) asianmukainen kansainvälinen järjestö tai voittoa tavoittelematon organisaatio tai siviililuonteinen julkisoikeudellinen yhteisö, jonka kanssa hakemuksen esittävä vastaanottava järjestö on tehnyt onnistuneesti yhteistyötä humanitaarisen avun hankkeessa;

d) akkreditointi- tai tarkastusorganisaatio, joka on sertifioinut hakemuksen esittävän vastaanottavan järjestön EU:n vapaaehtoisapua koskevaa aloitetta koskevilla aloilla, jolloin on toimitettava myös asiaa koskevat akkreditointi- tai tarkastusasiakirjat.

4. Täytetyn itsearvioinnin allekirjoittajan on oltava henkilö, jolla on valtuudet edustaa vastaanottavaa järjestöä ja tehdä oikeudellisia sitoumuksia sen puolesta, ja se on lähetettävä 3 kohdassa tarkoitettujen suositusten kanssa komissiolle.

5. Komissio arvioi hakemusta itsearvioinnin ja suositusten perusteella ja voi päättää

a) myöntää sertifikaatin, jos hakemuksen esittävän vastaanottavan järjestön arvioidaan täyttävän kaikki sääntö- ja menettelyvaatimukset;

b) olla myöntämättä sertifikaattia, jos hakemuksen esittävä vastaanottava järjestö ei täytä kaikkia sääntö- ja menettelyvaatimuksia.

6. Komissio ilmoittaa hakemuksen esittävälle vastaanottavalle järjestölle kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta sertifiointia koskevan päätöksensä ja tuo myös tarvittaessa esiin mahdollisuuksia valmiuksien kehittämisen tukeen uuden hakemuksen tekemistä varten. Hakemuksen esittävä vastaanottava järjestö on tukikelpoinen ja etusijalla valmiuksien kehittämisen tuessa, jos sillä on todettu olevan tarpeita, jotka on täytettävä sen toimittaman valmiuksien kehittämisen strategian perusteella.

33 artikla

Lähettävien järjestöjen sertifiointijärjestelmä

1. Sertifiointia toivovien lähettävien järjestöjen on toimitettava liitteessä III olevassa 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisesti objektiivinen ja totuudenmukainen itsearviointi, jossa arvioidaan niiden toimintapolitiikkaa ja käytäntöjä vapaaehtoisehdokkaita ja EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisia koskevien sääntö- ja menettelyvaatimusten kannalta.

2. Lähettävän järjestön on ilmoitettava itsearvioinnissa kaikki puutteet ja parannustarpeet, jotka saattavat edellyttää teknistä apua, jotta järjestö täyttäisi kaikki vaatimukset. Siihen on myös sisällytettävä näytteitä ja niiden tarkastuskeinoja siitä, että kussakin sääntö- ja menettelyvaatimuksessa tarkoitettuja toimintapolitiikkoja ja käytäntöjä sovelletaan, etenkin vapaaehtoisiin.

3. Täytetyn näyttöön perustuvan itsearvioinnin allekirjoittajan on oltava henkilö, jolla on valtuudet edustaa lähettävää järjestöä ja tehdä oikeudellisia sitoumuksia sen puolesta, ja se on lähetettävä 2 kohdassa tarkoitettujen liiteasiakirjojen kanssa komissiolle.

4. Komissio arvioi hakemusta näyttöön perustuvan itsearvioinnin ja liiteasiakirjojen perusteella ja voi päättää

a) myöntää sertifikaatin, jos hakemuksen esittävän lähettävän järjestön arvioidaan täyttävän kaikki sääntö- ja menettelyvaatimukset;

b) olla myöntämättä sertifikaattia, jos hakemuksen esittävä lähettävä järjestö ei täytä kaikkia sääntö- ja menettelyvaatimuksia.

5. Komissio ilmoittaa hakemuksen esittävälle lähettävälle järjestölle kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta sertifiointia koskevan päätöksensä ja tuo myös tarvittaessa esiin mahdollisuuksia tekniseen apuun uuden hakemuksen tekemistä varten. Lähettävä järjestö on tukikelpoinen ja etusijalla teknisessä avussa, jos sillä on todettu olevan tarpeita, jotka on täytettävä sen toimittaman teknisen avun strategian perusteella.

34 artikla

Oikeussuojakeinot

1. Komissio päätös olla myöntämättä sertifikaattia ja hylätä hakemus merkitsee sitä, että hylätty hakijajärjestö voi hakea uudestaan vasta 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin hakija on vastaanottanut hylkäämispäätöksen. Päätöksessä ilmoitetaan myös käytettävissä olevat oikeussuojakeinot päätöstä vastaan.

2. Yleisellä tuomioistuimella on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 256 ja 263 artiklan nojalla sellaisia Euroopan komission säädöksiä koskeva toimivalta, joiden tarkoituksena on tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin. Lisäksi yleisellä tuomioistuimella on SEUT-sopimuksen 256, 268 ja 340 artiklan nojalla toimivalta ratkaista Euroopan komission aiheuttaman vahingon korvausta koskevat riidat, jos kyseessä on sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu.

35 artikla

Järjestöjen taloudellinen elinkelpoisuus ja organisatoriset valmiudet

Sertifiointimenettelyn soveltamisalaan ei kuulu sertifioitujen lähettävien ja vastaanottavien järjestöjen taloudellisen elinkelpoisuuden ja organisatoristen valmiuksien arviointi. Unionin taloudellisen tuen vastaanottamisen edellytyksenä kyseiset elinkelpoisuus ja valmiudet arvioidaan ehdotuspyyntöä seuraavan hakumenettelyn yhteydessä.

36 artikla

Sertifikaatin voimassaolo ja säännölliset tarkastukset

1. Sertifioitujen lähettävien ja vastaanottavien järjestöjen on suoritettava uusi sertifiointi kolmen vuoden kuluttua sertifikaatin myöntämistä koskevan komission päätöksen vastaanottamisesta tai milloin tahansa, jos kyseessä olevia asioita koskevia sääntöjä tai menettelyjä muutetaan merkittävästi.

2. Sertifioitujen lähettävien ja vastaanottavien järjestöjen voidaan tarvittaessa vaatia suostuvan sertifikaatin voimassaoloaikana komission suorittamiin säännöllisiin tarkastuksiin.

3. Sertifioitujen lähettävien ja vastaanottavien järjestöjen on välittömästi ilmoitettava komissiolle kaikista sellaisista muutoksista niiden oikeudellisessa, taloudellisessa, teknisessä tai organisatorisessa tilanteessa, jotka voivat kyseenalaistaa sääntöjen ja menettelyjen noudattamisen tai aiheuttaa eturistiriitoja. Niiden on myös ilmoitettava komissiolle kaikista niiden nimen, osoitteen tai laillisen edustajan muutoksista.

37 artikla

Sertifikaatin voimassaolon tilapäinen tai lopullinen lakkauttaminen

1. Komissio voi sertifioiduilta lähettäviltä ja vastaanottavilta järjestöiltä saatujen tietojen, myös 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista säännöllisistä tarkastuksista tai millä tahansa muulla tavalla saatujen tietojen, perusteella katsoa, että sertifioitu lähettävä tai vastaanottava järjestö ei enää noudata yhtä tai useampaa sääntöä tai menettelyä. Tässä tapauksessa komissio voi liitteessä III olevassa 3 kohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet, mukaan lukien sertifikaatin voimassaolon tilapäinen tai lopullinen lakkauttaminen.

2. Lähettävä tai vastaanottava järjestö, jonka sertifikaatin voimassaolo on tilapäisesti tai lopullisesti lakkautettu, ei saa sertifikaatin voimassaolon tilapäisen tai lopullisen lakkauttamisen päivästä alkaen lähettää tai vastaanottaa EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoista eikä se voi saada siihen tarkoitettua unionin taloudellista tukea.

3. Sertifikaatin voimassaolon tilapäisen tai lopullisen lakkauttamisen syiden, etenkin EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten turvallisuuden, vuoksi komissio voi vaatia kotiuttamaan voimassaolon tilapäisen tai lopullisen lakkauttamisen aikana kenttätyössä olevat EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiset.

4. Lähettävällä tai vastaanottavalla järjestöllä ei ole oikeutta vaatia korvausta sertifikaatin voimassaolon tilapäisen tai lopullisen lakkauttamisen perusteella.

38 artikla

Vahingonkorvausvastuu

Komissio ei ole lähettävän ja vastaanottavan järjestön sertifioinnin seurauksena vastuussa lähettävän ja vastaanottavan järjestön tai kolmansien osapuolten aiheuttamasta tai kärsimästä menetyksestä tai vahingosta.

10 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

39 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä marraskuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

LIITE I

1. **Tehtävänkuvausta koskevat vaatimukset**

Tehtävänkuvaukseen on sisällytettävä vähintään seuraavat:

a) maininta roolista, nimikkeestä, vapaaehtoistehtävän kestosta ja paikasta (paikoista) sekä ryhmän ja johtohierarkian kuvaus;

b) tarkka kuvaus tehtävään liittyvästä, tarpeisiin perustuvasta toiminnasta, jonka vastaanottava järjestö on vahvistanut/vastaanottavat järjestöt ovat vahvistaneet, ja tarkasti määritellyistä tehtävistä, joita EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen on tarkoitus suorittaa, mukaan lukien aloitteen viestintäsuunnitelmaan perustuvat elementit;

c) osaamiskehykseen perustuva selvitys tehtäviin vaadittavista taidoista;

d) suoritustavoitteiden määrittely, jossa on otettu huomioon EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoistehtävän kesto ja erityispiirteet sekä vapaaehtoisen asemaan sopivat roolit;

e) tehtävänkuvauksessa mainittuja odotettuja tuotoksia, tuloksia ja mahdollisuuksien mukaan vaikutuksia koskevat indikaattorit, joita käytetään EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen työn johtamisessa;

f) joustavat elementit, joiden avulla EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoinen voi mahdollisuuksien rajoissa vaikuttaa tehtäviinsä ja muokata niitä henkilökohtaisen profiilinsa ja kiinnostuksenkohteidensa mukaan;

g) työaikaa, lomaa, työskentelypaikkaa ja mentorin tukea koskevat tiedot;

h) selkeät tiedot johtamista ja turvallisuudenhallintaa koskevasta työnjaosta lähettävien ja vastaanottavien järjestöjen välillä; sekä

i) tarvittaessa tietoa turvallisuudesta ja riskin- ja turvallisuudenhallinnan kannalta sopivasta käytöksestä.

2. **Ilmoitusta koskevat vaatimukset**

Ilmoituksessa on annettava ainakin seuraavat tiedot:

a) selkeää ja tarkkaa tietoa EU:n vapaaehtoisapua koskevasta aloitteesta, sen humanitaarisesta luonteesta ja vapaaehtoistyön tarkoituksesta;

b) hankkeen kuvaus, mukaan lukien tiedot operatiivisista ja turvallisuusolosuhteista ja/tai tieto siitä, ovatko lähettävät ja/tai vastaanottavat järjestöt uskonnollisia järjestöjä;

c) kuvaus tehtävistä, joita EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen on tarkoitus suorittaa;

d) kuvaus vaadituista profiilia vastaavista taidoista ja motivaatiosta;

e) hakukelpoisuus ja mahdolliset tasapuolisten mahdollisuuksien ja syrjimättömyyden periaatteita koskevat poikkeuskriteerit;

f) valintaperusteet ja mahdolliset vähimmäisvaatimukset, joiden perusteella hakijoita karsitaan (kuten taitojen taso, motivaatio ja muut soveltuvat perusteet, esimerkiksi kokemus, kielitaito, terveydellinen soveltuvuus kehitysmaissa matkustamiseen ja työskentelyyn, käytettävissäoloaika), sekä maininta siitä, haetaanko alemman vai ylemmän osaamistason ammattilaisia;

g) maininta siitä, onko tehtävään tarkoitus yhdistää harjoittelua;

h) palvelussuhteen ehdot, mukaan lukien tiedot kenttätyöskentelyn kestosta, oppimismahdollisuuksista, työskentely- ja elinoloista (muun muassa majoitus ja oleskelukorvaukset, lennot, vakuutusturva, terveystilanne ja tarvittavat rokotukset);

i) hakemusten määräaika (päivä ja kellonaika);

j) karsintaluetteloiden laatimisen ja haastattelujen ajankohta;

k) haastatteluprosessi;

l) valintapäätöksen odotettavissa oleva ajankohta; sekä

m) suunniteltu aikataulu (koulutuksen, mahdollisen harjoittelun, kenttätyöhön lähettämistä edeltävän valmentamisen ja perehdyttämisen, kenttätyön ja kenttätyön jälkeisten toimenpiteiden päivät).

3. **Työaikaa, lomaoikeutta ja työskentelytilaa koskevat vaatimukset**

Asia	Yleiset vaatimukset	Vähimmäisvaatimukset
Työaika	— Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on sovittava asianmukaisesta työajasta vastaanottavan järjestön toimintapolitiikan perusteella, ja siitä on keskusteltava ja sovittava EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen kanssa. — Sovitun työajan on jätettävä tilaa EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen kehittymiselle tämän tehtävänkuvauksen ja suoritustavoitteiden mukaisesti.	— Säännöllinen työaika ei saa ylittää keskimäärin 40:tä tuntia viikossa laskettuna neljän kuukauden ajalta. — Ylityöstä ja hätätilanteiden työajasta on neuvoteltava EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen kanssa ottaen huomioon vapaaehtoisten henkinen ja ruumiillinen hyvinvointi. — Ylityön, hätätilanteiden työajan ja lepoajan on oltava direktiivissä 2003/88/EY [1] ja asiaa koskevassa kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen vähimmäisvaatimusten mukaiset.
Lomaoikeus	— Lähettävän ja vastaanottavan järjestön on sovittava asianmukaisesta lomaoikeudesta vastaanottavan järjestön toimintapolitiikan perusteella, ja siitä on keskusteltava ja sovittava EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen kanssa. — Jos lomaoikeus vaihtelee tehtäväryhmittäin, lomaoikeuden on vastattava samoissa tai samankaltaisissa tehtävissä toimivan paikallisen henkilöstön oikeutta. — Lomaoikeuden on sisällettävä seuraavat: — kuukausittainen lomaoikeus; — sairausloma; — kotimaanloma, jos kenttätyö kestää yli 18 kuukautta; — vanhempainloma, mukaan lukien äitiys- ja isyysloma. Sellaisen EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen pyynnöstä, jonka kenttätyö kestää yli kuusi kuukautta, vanhempainlomaan voi myös sisältyä vapaapäiviä, jotta hän voi palata huollettavanaan olevan alle 12-vuotiaan lapsen asuinmaahan; — erityisloma suoraan ylenevässä tai alenevassa polvessa olevan sukulaisen, puolison tai rekisteröidyn kumppanin tai sisaruksen hautajaisten tai lääkärintodistuksella osoitetun vakavan sairauden vuoksi.	— Jos paikallinen lomaoikeus on hyvin vähäinen, lähettävän järjestön on huolehdittava siitä, että EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten lomaoikeuden määrittämisessä käytetään vähimmäisvertailukohtana kansainvälistä henkilöstöä koskevaa säännöstä. — Kuukausittaisen lomaoikeuden on joka tapauksessa oltava kaksi päivää kuukaudessa, ja EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen on käytettävä ne kenttätyönsä aikana.
Loman ajoitus	— Kuukausittaisen vuosiloman käyttöä vapaaehtoistehtävän alussa tai lopussa ei suositella. — EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoinen voi pyynnöstä käyttää kotimaanlomansa yhdeksän kuukauden kuluttua vapaaehtoistehtävän alkamisesta ja riittävän ajoissa ennen sen päättymistä.	
Työskentelytila	— Vastaanottavan järjestön on tarjottava EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiselle tehtävänkuvauksen ja liitteessä I olevassa 7 kohdassa vahvistettuihin indikaattoreihin perustuvien, sovittujen turvallisten ja terveellisten työolojen mukainen oma työskentelytila.	

[1] Direktiivi 2003/88/EY, annettu 4 päivänä marraskuuta 2003, tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista (EUVL L 299, 18.11.2003, s. 9).

4. **Majoitusta koskevat vaatimukset**

1. Jokaisella EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisella on oltava lukittava huone ja käytettävissään puhdasta vettä ja saniteettitilat. Huoneen on sijaittava kohtuullisen matkan päässä vapaaehtoisen pääasiallisesta työskentelypaikasta.

2. EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen majoitus voi olla muun muassa huone isäntäperheen luona, yksityinen asunto tai yhteinen asunto muiden EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten kanssa.

3. Majoituksen on mahdollisuuksien mukaan helpotettava EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten sopeutumista paikallisyhteisöön ja annettava heille mahdollisuus vuorovaikutukseen ulkomaalaisyhteisön kanssa.

4. Majoitusvaihtoehtoja arvioitaessa on otettava huomioon kieliseikat.

5. EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisilla on oltava viestintäkeinot, joiden avulla he voivat olla yhteydessä vastaanottavaan ja lähettävään järjestöön sekä sukulaisiinsa.

5. **Turvallisuudenhallinta- ja evakuointisuunnitelmaa koskevat vaatimukset**

Turvallisuudenhallinta- ja evakuointisuunnitelmaan on sisällytettävä vähintään seuraavat:

a) tiedot kriisinhallintavastaavasta/-ryhmästä lähettävässä järjestössä ja tarvittavat yhteystiedot, jotka on toimitettava vastaanottavalle järjestölle ja EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiselle;

b) organisaatiokaavio henkilöstöstä, jolla on turvallisuusriskien hallintaan liittyviä tehtäviä lähettävässä ja vastaanottavassa järjestössä, mukaan lukien ajan tasalla olevat yhteystiedot;

c) selkeät menettelyt, tehtävät ja vastuualueet hätätilanteissa;

d) turvallisuushäiriöiden raportointimekanismi lähettävän ja vastaanottavan järjestön osalta;

e) evakuointisuunnitelma;

f) 24 artiklassa tarkoitetun vakuutuksen sääntöjen mukaista lääkinnällistä evakuointia koskevat säännöt;

g) vastaanottavan järjestön toimittamat tiedot olosuhteista, ohjeet ja säännöt;

h) mekanismi lähettävän järjestön suorittamaa säännöllistä tarkastelua varten ja vastaanottavan järjestön toimittamat päivitykset (maakohtaisten olosuhteiden edellyttämällä tavalla);

i) lähettävän järjestön vastaanottavan järjestön kanssa järjestämä skenaariosuunnittelu, jossa arvioidaan mahdollisia turvallisuustilanteita ja testataan turvallisuudenhallinta- ja evakuointisuunnitelmaa; mahdollisuuksien mukaan on järjestettävä harjoituksia lähettävän ja vastaanottavan järjestön sujuvan yhteistyön varmistamiseksi hätätilanteissa; sekä

j) lähettävässä ja vastaanottavassa järjestössä käytettävissä oleva tuki EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten ruumiillisen, aineellisen ja henkisen turvallisuuden hyväksi.

6. **Riskinarviointia koskevat vaatimukset**

Riskinarviointiin on sisällytettävä vähintään seuraavat:

a) yleinen tilanne kohdemaassa (kuten taloudellinen tilanne, lähihistoria ja ennakoitavat muutokset, jotta voidaan määrittää riskien ja turvattomuuden taso muun muassa poliittisen tilanteen epävakauden ja ongelmallisuuden, selkkausten, levottomuuksien sekä etnisten ja uskonnollisten tekijöiden suhteen ja jotta voidaan kartoittaa uhat, määrittää kunkin uhan toteutumistodennäköisyys ja niiden todennäköiset vaikutukset);

b) luonnonkatastrofien riskikartoitus;

c) paikallinen asenneilmapiiri ja paikallisyhteisöjen ja -viranomaisten suhtautuminen EU:n vapaaehtoisapua koskevaan aloitteeseen ja sen vapaaehtoisiin;

d) muut samassa paikassa toimivat järjestöt;

e) valmius- ja evakuointisuunnitelmat;

f) tilat (toimistot ja majoitus);

g) turvallisuushäiriöiden raportointimekanismit ja seuranta;

h) käytettävissä olevat tietoyhteydet ja viestintävälineet (mukaan lukien niiden saatavuus ja luotettavuus); sekä

i) käytettävissä olevat kuljetusvälineet ja ajan tasalla olevat kartat, mukaan lukien liikkumisvapaus ja kohteeseen pääsyn vaikeusaste.

7. **Turvallisten ja terveellisten työskentely- ja elinolojen indikaattorit**

On käytettävä seuraavia turvallisten ja terveellisten työskentely- ja elinolojen indikaattoreita:

a) alueelle tyypillisten tautien (veden, hyttysten ja ihmisten levittämät taudit, kausittaiset taudit) kartoitus, mukaan lukien todennäköisyys ja vaikutukset;

b) (sisäisen ja ulkopuolisen) ensiavun, palontorjuntahenkilöstön ja -palvelujen, terveydenhuollon ja alan ammattilaisten (esimerkiksi sairaalat, terveydenhoitajat, lääkkeiden saatavuus) olemassaolo ja saatavuus;

c) kaikkien tilojen (toimistojen ja majoitustilojen) ylläpidon taso; sähköpisteiden, valaistuksen, ilmanvaihdon, saniteetti- ja hygieniatilojen käytettävissäolo;

d) ajoneuvojen ylläpidon taso, säännölliset tarkastukset ja huollot, asianmukainen varustus (kuten radio, ensiaputarvikkeet, turvavyöt, vesi, huopa);

e) pöytätilan, tuolien ja tietoteknisten välineiden käytettävissäolo ja laatu;

f) lomaa ja työaikoja koskevat säännöt; mahdollisuudet virkistystoimintaan ja liikuntaan, kirjastot, torit jne.; syrjäisyys; mahdollisuus yksinoloon, uskonnolliset rakennukset; sekä

g) terveyteen ja turvallisuuteen kohdistuvien häiriöiden raportointimekanismit ja seuranta.

LIITE II

Koulutuksen opetusohjelma

Moduulin nimi	Hlö-koht. koulutuksen päivien määrä	Kohde-ryhmä/ status	Keskeiset oppimistulokset: osallistuja …	Tärkeimmät käsiteltävät taidot
1) **Yleinen johdanto unioniin, sen ulkosuhteisiin ja kriisitoimintajärjestelmään**	0,5	Kaikki ryhmät/ pakollinen	ymmärtää EU:ta ja sen toiminnan perusteita ja periaatteita ja osaa kuvailla niitä; ymmärtää EU:n ulkoista toimintaa, mukaan lukien yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka, kriisitoimintajärjestelmä ja EU:n kokonaisvaltainen lähestymistapa ulkopuolisiin kriiseihin, ja osaa selittää sitä; ymmärtää humanitaarisen avun ja pelastuspalveluasioiden pääosaston (ja sen kentällä toimivan verkoston) tehtävän humanitaarisen avun ja pelastuspalvelun alalla ja osaa selittää sitä.	Ymmärrys humanitaarisen toiminnan kontekstista ja humanitaaristen periaatteiden soveltaminen
2) **Johdanto humanitaariseen toimintaan, unionin humanitaarisen avun politiikkaan ja EU:n vapaaehtoisapua koskevaan aloitteeseen**	1,5	Kaikki ryhmät/ pakollinen		
Unionin humanitaarisen avun politiikka ja EU:n vapaaehtoisapua koskeva aloite			ymmärtää EU:n vapaaehtoisapua koskevaa aloitetta (mukaan lukien sen viestintäsuunnitelma) sekä tuntee sen toiminnan ja omat mahdollisuutensa pysyä siinä mukana; suhtautuu vapaaehtoistehtävään realistisin odotuksin; toimii itsenäisesti ja muodostaa oman ”vapaaehtoiskokemuksensa”; ymmärtää, miten hänen julkinen toimintansa ja käytöksensä vaikuttavat EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen ja sen operaation, johon hän on osallistumassa, julkisuuskuvaan; sekä on selvillä siitä, minkälainen toiminta on sallittua tai kiellettyä kenttätyön aikana (esimerkiksi viestintä tiedotusvälineiden kanssa, tietojen julkaiseminen sosiaalisessa mediassa tai osallistuminen mielenosoituksiin);	Ymmärrys humanitaarisen toiminnan kontekstista ja humanitaaristen periaatteiden soveltaminen Kyky itsenäiseen toimintaan Johtajuus Omien odotusten hallinta Asenne vapaaehtoistoimintaan Viestintä
Humanitaarisen toiminnan yleiset puitteet			osaa esittää määritelmiä humanitaariselle avulle; osaa nimetä kolme humanitaarista periaatetta; ymmärtää katastrofiriskin vähentämisen kansainvälisen järjestelmän, toiminnan, humanitaarisen avun ja kriisistä toipumisen keskeisiä tekijöitä ja osaa kuvailla niitä; ymmärtää keskeisten kansainvälisten sidosryhmien rooleja ja vastuualueita kriisitilanteissa sekä niitä ennen ja niiden jälkeen sekä osaa kuvailla niitä; ymmärtää YK:n keskeisen ja yleisen koordinaattorin roolin kansainvälisten toimien johdonmukaisuuden edistämiseksi humanitaarisissa kriiseissä ja osaa selittää sitä;	Ymmärrys humanitaarisen toiminnan kontekstista ja humanitaaristen periaatteiden soveltaminen Vastuuvelvollisuus Toiminnan ja valmiuksien kehittämisen tulosten saavuttaminen ja siirtäminen eteenpäin Työskentely muiden kanssa

Moduulin nimi	Hlö-koht. koulutuksen päivien määrä	Kohde-ryhmä/ status	Keskeiset oppimistulokset: osallistuja …	Tärkeimmät käsiteltävät taidot
			tietää alueellisista yhteistyömekanismeista katastrofinhallinnassa; ymmärtää eri sidosryhmien vaatimuksia, rajoitteita ja tavoitteita sekä sidosryhmien koordinoinnin haasteita humanitaarisessa toiminnassa, katastrofiavun ja kunnostustyön niveltämisessä ja selviytymiskyvyn kehittämisessä sekä osaa selittää niitä; ymmärtää avun ja kehityksen muuttuvia malleja ja selviytymiskykyä koskevaa lähestymistapaa; sekä ymmärtää vuoden 2015 jälkeistä kansainvälistä toimintaohjelmaa.	
Kansainvälinen humanitaarinen oikeus			osaa nimetä vuoden 1949 Geneven sopimusten I–IV ja vuoden 1977 lisäpöytäkirjojen pääkohdat; ymmärtää kansainvälisen humanitaarisen oikeuden roolin kansainvälisessä humanitaarisessa järjestelmässä ja sen soveltamisen konkreettisiin hätätilanteisiin; ymmärtää kansainvälisiin kriisitoimiin sovellettavan lainsäädännön ja kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön perusasiat; sekä tuntee humanitaarista apua koskevan eurooppalaisen konsensuksen sekä kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen pääkohdat.	Ymmärrys humanitaarisen toiminnan kontekstista ja humanitaaristen periaatteiden soveltaminen Vastuuvelvollisuus
Johdanto humanitaarisen avun eri aloihin			tuntee seuraavien humanitaarisen avun alojen erityistarpeet ja osaa kuvata niitä: — ruoka ja ravinto — terveys — vedenjakelu, jätevesihuolto ja hygieniavalistus (WASH) — katastrofiriskin vähentäminen — suojelu — majoitus — pakolaiset ja maan sisällä siirtymään joutuneet henkilöt — elinkeinot — hätäavun, kunnostustoimien ja kehitysyhteistyön niveltäminen — selviytymiskyky — sukupuolinäkökohdat sekä — konfliktien ehkäisy	Ymmärrys humanitaarisen toiminnan kontekstista ja humanitaaristen periaatteiden soveltaminen Johtajuus
Menettelysäännöt ja muut säännöt			tuntee Sphere-hankkeessa määritellyt keskeiset säännöt ja suojeluperiaatteet ja soveltaa niitä; tuntee People in Aid -säännöstön ja soveltaa sitä; tuntee HAP:n (Humanitarian Accountability Partnership) vastuuvelvollisuutta ja laadunhallintaa koskevat säännöt ja soveltaa niitä; tuntee kansainvälisten kansalaisjärjestöjen INGO Accountability Charter -säännöt ja soveltaa niitä;	Ymmärrys humanitaarisen toiminnan kontekstista ja humanitaaristen periaatteiden soveltaminen Vastuuvelvollisuus Johtajuus

Moduulin nimi	Hlö-koht. koulutuksen päivien määrä	Kohde-ryhmä/ status	Keskeiset oppimistulokset: osallistuja …	Tärkeimmät käsiteltävät taidot
			tuntee HAP:n määritelmän vastuuvelvollisuudesta ja osaa tulkita sitä; osaa nimetä HAP:n määrittelemät kuusi edellytystä (benchmarks); osaa nimetä INGO Accountability Charter -sääntöjen yhdeksän periaatetta; sekä ymmärtää vastuuvelvollisuuden humanitaarisen avun lopullisia edunsaajia kohtaan ja soveltaa sitä.	
3) **Henkilökohtaisen turvallisuuden ja terveyden hallinta**	1.5	Kaikki vapaaehtoiset/pakollinen	tuntee turvallisuusstrategiat ja -menettelyt ja noudattaa niitä; ymmärtää, miten tärkeää kenttätyössä on noudattaa järjestön turvallisuusmenettelyjä; osaa valmistautua kenttätyöhön lähettämiseen; kykenee havaitsemaan, ehkäisemään ja pienentämään riskejä operaation aikana; kykenee toimimaan uhkaavissa tilanteissa; osaa ensiavun perusteet; sekä osaa stressinhallinnan ja psykologisen ensiavun perusteet.	Henkilökohtaisen turvallisuuden ja terveyden hallinta Itsetuntemus ja selviytymiskyky Kyky itsenäiseen toimintaan
4) **Projektinhallinta, johdanto, taso 1** (Johdanto humanitaarisen avun operaatioiden/hankkeiden sykliin)	1.5	Alemman osaamistason ammattilaiset	osaa kuvata hankesyklin päävaiheet ja kuhunkin niistä sovellettavat periaatteet kun on kyse humanitaarisesta avusta; osaa laatia yksinkertaisen hankehakemuksen luonnoksen; osaa suorittaa yksinkertaisen tarvearvioinnin asiantuntevamman kollegan valvonnassa; osaa laatia yksinkertaisen oman erikoisalansa hankkeen täytäntöönpanosuunnitelman asiantuntevamman kollegan neuvojen mukaan; osaa suunnitella perusvälineet hankkeen varainhoitoa varten; osaa hahmottaa hankkeessa tarvittavien muiden henkilöiden keskeiset roolit ja tehtävät; osaa suunnitella, miten yksinkertaista hanketta valvotaan; sekä osaa hahmotella, miten yksinkertaista hanketta arvioidaan.	Hankkeiden johtaminen humanitaarisissa yhteyksissä Vastuuvelvollisuus Johtajuus Toiminnan ja valmiuksien kehittämisen tulosten saavuttaminen ja siirtäminen eteenpäin
5) **Projektinhallinta, edistynyt taso 2** (Johdanto humanitaarisen avun operaatioiden/hankkeiden ja ohjelmien sykliin)	1.5	Ylemmän osaamistason ammattilaiset	osaa soveltaa hankesyklistä hankkimaansa kokemusta siihen humanitaarisen avun alaan, jolla hän tulee toimimaan; ymmärtää paikallisyhteisöjen osallistumista, vastuuvelvollisuutta sekä sukupuolinäkökohtien ja heikommassa asemassa olevien ryhmien erityistä huomioon ottamista koskevia humanitaarisen avun periaatteita ja kykenee soveltamaan niitä hankesykliin;	Hankkeiden johtaminen humanitaarisissa yhteyksissä Vastuuvelvollisuus Johtajuus Toiminnan ja valmiuksien kehittämisen tulosten saavuttaminen ja siirtäminen eteenpäin

Moduulin nimi	Hlö-koht. koulutuksen päivien määrä	Kohde-ryhmä/ status	Keskeiset oppimistulokset: osallistuja …	Tärkeimmät käsiteltävät taidot
			osaa suorittaa oman erikoisalansa hankkeen tarvearvioinnin; osaa laatia hankehakemuksen; osaa laatia oman erikoisalansa hankkeen täytäntöönpanosuunnitelman; osaa suunnitella välineet hankkeen varainhoitoa varten; osaa hahmottaa hankkeessa tarvittavien muiden henkilöiden keskeiset roolit ja tehtävät; osaa hahmottaa ohjeistus- ja opastustarpeet; osaa suorittaa hankkeen riskinarvioinnin; osaa suunnitella, miten hanketta valvotaan; osaa hahmotella, miten hanketta arvioidaan; ymmärtää onnistuneen raportoinnin keskeiset periaatteet; sekä hahmottaa varainhoidon ja hallinnon raportointia koskevat keskeiset vaatimukset.	
6) **Kulttuuritietoisuus (ja monialaiset kysymykset)**	1.	Kaikki vapaaehtoiset/pakollinen	ymmärtää, miten tärkeää on osoittaa kulttuuritietoisuutta; ymmärtää, mitä haittoja stereotyyppisestä käytöksestä voi seurata; osaa kuvata, mitä stereotyypit ovat ja miten ne leviävät; osaa kuvata erilaisia reaktioita uuden kulttuurin kohtaamisessa (kuten vetäytyminen, torjunta, ylemmyydentunne, liiallinen samaistuminen); ymmärtää kulttuurin pääpiirteitä ja sitä, miten ne näkyvät käytännössä; ymmärtää muun kuin verbaalisen viestinnän merkityksen; ymmärtää viestintätapojen eroja ja osaa mukauttaa viestintää; osaa kuvata rakentavan palautteen antamisen periaatteita ja soveltaa niitä; tiedostaa sukupuolen huomioon ottavan käytöksen omaksumisen ja noudattamisen tärkeyden; sekä ymmärtää valtavirtaistamisen pääperiaatteet.	Kulttuuritietoisuus Työskentely muiden kanssa Viestintä Omien odotusten hallinta
7) **Skenaarioon perustuva harjoitus**	3.	Kaikki vapaaehtoiset/pakollinen	Tämän moduulin tarkoitus on testata, miten osallistujat ovat omaksuneet aiempien moduulien keskeiset oppisisällöt, ja testata heidän kykyään — analysoida kuvitteellisen humanitaarisen operaation toimintaympäristöä ja havaita suurimmat turvallisuusriskit järjestölle ja sen henkilöstölle; — suunnitella menettelyt turvallisuusriskien pienentämiseksi;	

Moduulin nimi	Hlö-koht. koulutuksen päivien määrä	Kohde-ryhmä/ status	Keskeiset oppimistulokset: osallistuja …	Tärkeimmät käsiteltävät taidot
			— soveltaa turvaohjeita; — kerätä, analysoida ja välittää tietoa nopean arvioinnin avulla; — koordinoida toimia muiden sidosryhmien kanssa; — laatia hankkeelle looginen kehys (logframe) ja määritellä hankkeiden rahoitus kriisistä toipumisen helpottamiseksi tai katastrofiriskien lievittämiseksi; — tehdä ryhmätyötä ja toteuttaa ja arvioida yksinkertainen hankesuunnitelma; sekä — tiedottaa hankkeen edistymisestä ja tuloksista sidosryhmille.	
8) **Viestintä ja suhdetoiminta**	1.	Kaikki ryhmät/valinnainen	ymmärtää eettisten näkökohtien tärkeyden humanitaariseen apuun liittyvässä suhdetoiminnassa; osaa soveltaa kulttuuritietoisuutta viestintään ja suhdetoimintaan; osaa toteuttaa sidosryhmien/edunsaajien kartoituksen humanitaarisen avun yhteydessä ja löytää ne viestintäkanavat, joilla heidät saavutetaan parhaiten; osaa laatia viestintästrategian; sekä osaa tarkastella kriittisesti viestintästrategioita ja havaita, miten niitä voidaan parantaa.	Viestintä Johtajuus Kulttuuritietoisuus
9) **Psykologinen ensiapu**	1.	Kaikki ryhmät/valinnainen	osaa tunnistaa inhimillisten tunteiden ilmaisemisen neljä alaa katastrofin, hätätilanteen tai muun traumaattisen tapahtuman jälkeisen stressin eri vaiheissa; osaa määritellä kahdenlaisia ja erilaajuisia katastrofeja ja hätätilanteita; osaa kuvata kriisiavun kaksi periaatetta; osoittaa osaavansa ainakin kolme koulutuksessa opetetuista psykologisen ensiavun taidoista; osaa tunnistaa tapoja psykologisen ensiavun antamiseen; sekä osaa tunnistaa väestöryhmiä, joille psykologinen ensiapu on tarpeen.	Henkilökohtaisen turvallisuuden ja terveyden hallinta Itsetuntemus ja selviytymiskyky
10) **Käytäntöjen levittäjien koulutus**	2.	Ylemmän osaamistason vapaaehtoiset/valinnainen	osaa nimetä aikuisoppimisen periaatteet ja soveltaa niitä; osaa nimetä koulutussyklin vaiheet ja kunkin vaiheen keskeiset vaatimukset; osaa määritellä kursseille tavoitteet ja oppimistulokset; tuntee oppijakeskeisen lähestymistavan koulutukseen ja osaa käyttää sitä; osaa soveltaa erilaisia opetustaitoja ja -tekniikoita;	Toiminnan ja valmiuksien kehittämisen tulosten saavuttaminen ja siirtäminen eteenpäin Viestintä

Moduulin nimi	Hlö-koht. koulutuksen päivien määrä	Kohde-ryhmä/ status	Keskeiset oppimistulokset: osallistuja …	Tärkeimmät käsiteltävät taidot
			osaa valita sopivat menetelmät, tekstimateriaalin ja resurssit humanitaariseen työhön liittyvää koulutusta varten; sekä osaa kehittää välineitä koulutuksen jälkeistä arviointia varten.	
11) **Vapaaehtoistoiminnan johtaminen**	1.	Ylemmän osaamistason vapaaehtoiset/valinnainen	ymmärtää ja noudattaa vapaaehtoistoiminnan johtamisen oikeudellisia puitteita; osaa suunnitella paikallisten vapaaehtoisten työtä kohdemaassa; osaa järjestää vapaaehtoisten rekrytoinnin ja valinnan; osaa perustaa järjestelmät vapaaehtoisten säännöllistä valvontaa, tukea ja johtamista varten ja käyttää niitä; osaa suunnitella vapaaehtoisten tarvittavan perehdytyksen ja lyhyen koulutuksen; osaa perustaa järjestelmät, joilla huolehditaan paikallisten vapaaehtoisten terveydestä ja turvallisuudesta; osaa varmistaa, että paikallisen järjestön johto on ottanut virallisen vastuun vapaaehtoisista ja sillä on asianmukainen johtohierarkia ja raportointijärjestelmä; sekä osaa perustaa ja valvoa järjestelmiä.	Toiminnan ja valmiuksien kehittämisen tulosten saavuttaminen ja siirtäminen eteenpäin Johtajuus Työskentely muiden kanssa Kulttuuritietoisuus
12) **Organisaation kehittäminen**	2.	Ylemmän osaamistason vapaaehtoiset/valinnainen	osaa nimetä joitakin keskeisiä valmiuksien kehittämisen piirteitä; osaa nimetä ja kuvata erilaisia organisaation kehittämistoimia; osaa kuvailla organisaation arvioinnin eri tekijöitä; osaa arvioida paikallisen järjestön vahvuuksia ja heikkouksia; osaa toteuttaa valmiuksien kehittämisen tarvearvioinnin; osaa avustaa paikallisia järjestöjä uusien toimintapolitiikkojen kehittämisessä; sekä osaa kehittää valmiusindikaattoreita organisaation kehittämisen seurantaa varten.	Toiminnan ja valmiuksien kehittämisen tulosten saavuttaminen ja siirtäminen eteenpäin Johtajuus

LIITE III

1. **Vastaanottavien järjestöjen itsearviointi ja suositukset**

1. Vastaanottavien järjestöjen itsearvioinnin on katettava kaikki säännöt ja menettelyt, joiden suhteen hakemuksen esittävällä vastaanottavalla järjestöllä on oltava toimintapolitiikka tai käytäntö, jotta se täyttäisi vapaaehtoisehdokkaisiin ja EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisiin liittyvät vaatimukset. Järjestön on ilmoitettava jokaista sääntöä ja menettelyä koskevan jokaisen vaatimuksen osalta,

   a) täyttääkö sen toimintapolitiikka/käytäntö vähimmäisvaatimuksen ja/tai sitoutuuko se noudattamaan sitä;

   b) onko asiaankuuluva henkilöstö tietoinen vaatimuksesta ja noudattaa sitä käytännössä; sekä

   c) onko tarvetta jatkotoimille mahdollisten puutteiden korjaamiseksi.

2. Itsearvioinnin on lisäksi sisällettävä vastaukset seuraaviin turvallisuutta ja vapaaehtoisten johtamista koskeviin kysymyksiin:

   a) Miten vastaanottava järjestö huolehtii vastaanottamiensa kansainvälisten vapaaehtoisten turvallisuudesta?

   b) Miten vapaaehtoisia johdetaan ja tuetaan oleskelun aikana? and

   c) Millä sääntöjen ja menettelyjen aloilla vastaanottava järjestö on kehittämässä valmiuksiaan? (Jos tällaisia on.)

3. Suosituksen on katettava ne asiat, joita vastaanottavalta järjestöltä vaaditaan EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen kenttätyön yhteydessä, ja sen on perustuttava suosittelijan kokemukseen kutakin sääntöä ja menettelyä koskevista vaatimuksista, jos se kykenee antamaan tällaista tietoa. Erityisesti suosituksessa on

   a) mainittava järjestönsä kokemus niitä sääntöjä ja menettelyjä koskevien vähimmäisvaatimusten osalta, joita vastaanottavan järjestön on sovellettava (täyttääkö se vaatimukset vai ei);

   b) perusteltava/selitettävä jokaista arviotaan; sekä

   c) mainittava mahdolliset tarpeet jatkotoimille puutteiden korjaamiseksi.

4. Asian yksinkertaistamiseksi komissio erittelee ne säännöt ja menettelyt, joiden suhteen hakemuksen esittävän vastaanottavan järjestön ei tarvitse tehdä mitään, jos kyseinen järjestö on komission humanitaarisen avun kumppani, joka on allekirjoittanut voimassaolevan puite(kumppanuus)sopimuksen.

2. **Lähettävien järjestöjen näyttöön perustuva itsearviointi**

1. Lähettävien järjestöjen näyttöön perustuvan itsearvioinnin on katettava kaikki säännöt ja menettelyt, joiden suhteen järjestöllä on oltava toimintapolitiikka tai käytäntö, jotta se täyttäisi vapaaehtoisehdokkaisiin ja EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisiin liittyvät vaatimukset. Järjestön on ilmoitettava jokaista sääntöä ja menettelyä koskevan jokaisen vaatimuksen osalta,

   a) täyttääkö sen toimintapolitiikka/käytäntö vähimmäisvaatimuksen ja/tai sitoutuuko se noudattamaan sitä;

   b) onko asiaankuuluva henkilöstö tietoinen vaatimuksesta ja noudattaa sitä käytännössä;

   c) onko tarvetta jatkotoimille mahdollisten puutteiden korjaamiseksi; sekä

   d) onko vaatimus otettu huomioon johonkin muuhun hyväksyttyyn mekanismiin kuuluvassa sertifioinnissa/akkreditoinnissa (esimerkiksi kansalliset, eurooppalaiset tai kansainväliset järjestelmät).

2. Hakemuksen esittävän lähettävän järjestön on esitettävä itsearvioinnissa esittämiensä väitteiden tueksi näyttö vaatimusten täyttymisestä, ja siihen on sisällytettävä näytteitä ja niiden tarkastuskeinoja siitä, että kussakin sääntö- ja menettelyvaatimuksessa tarkoitettuja toimintapolitiikkoja ja käytäntöjä sovelletaan, etenkin vapaaehtoisiin.

3. Asian yksinkertaistamiseksi komissio erittelee ne säännöt ja menettelyt, joiden suhteen hakemuksen esittävän lähettävän järjestön ei tarvitse tehdä mitään, jos kyseinen järjestö on komission humanitaarisen avun kumppani, joka on allekirjoittanut voimassaolevan puite(kumppanuus)sopimuksen.

4. Komissio voi missä tahansa sertifiointiprosessin vaiheessa pyytää hakemuksen esittävältä lähettävältä järjestöltä tarvittaessa lisänäyttöä.

3. **Menettely sertifikaatin voimassaolon tilapäiseksi tai lopulliseksi lakkauttamiseksi**

1. Jos komissio aikoo lakkauttaa sertifikaatin voimassaolon tilapäisesti tai lopullisesti, se ilmoittaa tästä etukäteen virallisesti lähettävälle tai vastaanottavalle järjestölle esittäen syyt tähän ja pyytäen sitä esittämään huomautuksensa 45 kalenteripäivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta.

2. Jos komissio lähettävän tai vastaanottavan järjestön huomautuksia tarkasteltuaan päättää lopettaa menettelyn sertifikaatin voimassaolon tilapäiseksi tai lopulliseksi lakkauttamiseksi, se ilmoittaa tälle virallisesti päätöksestä.

3. Jos huomautuksia ei ole toimitettu tai jos komissio toimitetuista huomautuksista huolimatta päättää jatkaa menettelyä sertifikaatin voimassaolon tilapäiseksi tai lopulliseksi lakkauttamiseksi, se joko

a) lakkauttaa sertifikaatin voimassaolon tilapäisesti ilmoittamalla tästä virallisesti järjestölle mainiten syyt ja alustavan päivämäärän tarvittavien tarkistusten päätökseen saattamiseksi; tai

b) ilmoittaa järjestölle virallisesti sertifikaatin voimassaolon lopullisesta lakkauttamisesta mainiten syyt ja päivämäärän, jolloin lakkautuspäätös tulee voimaan.

4. Tilapäinen lakkauttaminen tulee voimaan päivänä, jona lähettävä tai vastaanottava järjestö vastaanottaa 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen, tai myöhempänä päivänä, jos ilmoituksessa niin vahvistetaan.

5. Jollei sertifikaatin voimassaoloa ole lakkautettu lopullisesti 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, komissio ilmoittaa lähettävälle tai vastaanottavalle järjestölle virallisesti tilapäisen lakkauttamisen päättymisestä heti kun se katsoo, että tilapäisen lakkauttamisen perustelut eivät enää päde tai tarvittavat tarkistukset on suoritettu.